
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 15/2003 - 40 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 de desembre del 2003

El dia 18 de desembre del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 56/2003, que és el següent:

1- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2004, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de protecció de dades personals.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dret de superfície.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual del Codi de l'Administració.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la preparació esportiva per a la participació en els Jocs dels Petits Estats d'Europa Andorra 2005.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la utilització de mitjans aeris per la col·laboració del Govern en l'extinció d'incendis a Catalunya.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels Srs. Patrick García i Daniel Mateu per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passarem, doncs, tot seguit a l'ordre del dia. Primer punt.

1- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2004, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei del pressupost fou publicat al butlletí número 50/2003, del 10 de novembre. S'hi han presentat 2 esmenes a la totalitat: una formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i l'altra presentada pels consellers generals integrants del Grup Mixt Srs. Jordi Mas Torres, Josep Ribera Ambatlle i Joan Monegal Blasi. I han estat publicades al Butlletí número 56/2003, del 9 de desembre.

Abans de començar el debat, demano als autors de les esmenes si desitgen fer el debat i la votació de les esmenes conjuntament.

Sí, Sr. Bartumeu?

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, Sr. síndic. Entenem que correspon fer-ho separatament.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Doncs es farà el debat de les esmenes per separat.

Doncs, començarem en aquest cas per la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Amb la vènia.

L'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha de servir, al nostre entendre, per plantejar la nostra disconformitat amb els plantejaments -polítics, econòmics, tributaris i financers- amb els quals s'ha preparat i presentat aquest projecte de pressupost pel 2004.

Els consellers generals de l'oposició socialdemòcrata discrepem d'aquest pressupost.

Ho vam dir en els debats de totalitat dels pressupostos pels dos anys anteriors -que hem celebrat ja aquí en aquesta Sala- entenem que cal una altra política, diferent de la que planteja el Partit Liberal, i que aquesta altra política és possible i, a més a més, és necessària per a Andorra.

La discussió i la votació del pressupost són un dels moments cabdals de l'activitat d'un parlament democràtic. Això és una frase feta, però que convé recordar. Però la complexitat dels problemes i de les estructures del projecte de pressupost han anat cosint una mena de teixit que es de difícil destriar.

Neix així, en aquesta sala, o almenys en l'ànim del nostre grup, una mena de sensació de fatalitat davant unes despeses de funcionament que semblarien d'impossible reducció i d'uns ingressos que semblarien d'impossible ampliació. Tot conjuminat amb la presència d'un dèficit que sembla també indefugible.

Els pressupostos per al 2004, tal com nosaltres els hem pogut examinar, són molt semblants als dels darrers anys. No hi hem trobat res de nou que mereixi una manifestació especial relativa a alguna aportació, a alguna proposta innovadora.

La ministra de Finances reconeix, en la presentació, que es tracta d'un pressupost de continuïtat en el qual els recursos són limitats.

La presentació ministerial fa també una exhaustiva explicació del model liberal de l'impost indirecte. Però aquesta figura impositiva no està prevista, si ho hem entès bé, que sigui aplicable fins ja entrat l'any 2005. No entenem, doncs, per què tanta explicació prèvia si no és que l'evident refús d'aquesta proposta tributària per part d'amples sectors de la societat andorrana obliga el govern lliberal a intentar justificar allò difícilment justificable.

El pressupost es presenta, com els anteriors, amb un dèficit que és molt petit -34 milions d'euros en aquest cas- el qual i cito la memòria: "...estaria dins els paràmetres admesos per la Comunitat Europea d'uns dèficits inferiors al 3% del PIB".

Però, aquí ens apareix ja la primera pregunta: quin és el PIB oficial? El coneix el Govern? I si el coneix, per què no el publica? Perquè almenys aquí no sabem quin és el PIB oficial.

En tot cas, el que sí sabem tots és que mitjançant empreses públiques, el tripijoc dels plurianys -del qual parlaré després- i les contractacions atípiques es porten a terme, amb menys control, una sèrie de despeses que algun dia altres hauran d'incloure en uns pressupostos més transparents.

Si l'any passat dèiem que el projecte de pressupost era, i cito: "...un conjunt desendreçat de xifres, amb freqüència incoherents entre elles..." enguany no podem pas millorar la qualificació del pressupost.

El projecte que esmenem està mal fet, amb nombrosos errors i números que no quadren. Bona prova d'aquesta afirmació és que el cap de Govern va intentar substituir, un cop entrat al registre del Consell General el projecte de pressupost, alguns fulls del projecte de llei.

El Govern ha preparat el pressupost de pressa i malament i, gairebé podria afegir, tard però paradoxalment, el Grup Parlamentari Lliberal no ha presentat esmenes per a corregir els errors formals, nombrosos que hi ha al projecte.

Comentarem algunes xifres de la memòria que ens permeten situar més clarament el perquè del nostre rebuig del projecte de pressupost.

Els ingressos s'incrementen un 3,7%, però les despeses augmenten globalment un 7,2%.

Les despeses de funcionament pugen un 12,4%, mentre que les despeses d'inversió només augmenten un 2,7%, per sota de la inflació prevista. En conseqüència, a euros constants, hi

haurà una disminució de les despeses d'inversió.

En xifres absolutes, les despeses de funcionament passen de 126,9 milions d'euros (pressupost 2003) a 142,6 milions d'euros, és a dir, 15,7 milions d'euros més d'increment. Les despeses d'inversió passen de 138,5 milions d'euros a 142,3 milions d'euros, 3,8 milions d'euros més.

Aquest recordatori serveix només per constatar que ens podem començar a preocupar quan les despeses de funcionament ja superen les d'inversió.

I aquí no valdrà que se'ns digui després que com que hi ha tanta i tanta nombrosa obra d'inversió, aquesta inversió després genera despeses de funcionament, perquè ja m'he referit als tripijocs dels plurianys... quan entrarem amb els tripijocs dels plurianys ja veurem que s'anuncia molta inversió que després no es realitza.

Paral·lelament els dèficits anunciats en el pressupost, només n'esmentaré un, també augmenten sensiblement: el dèficit passa de 24 milions d'euros a 34,4, el que representa un increment del 43,5 d'augment.

Tenint en compte que el pressupost global és de 289,84 milions és interessant fer-ne el desgloss i tornar a constatar on van les xifres:

Despeses de funcionament: 142,6 milions afegint-hi 4,8 milions per despeses financeres, la qual cosa dona un total de 147,4 milions d'euros, 50,9% del pressupost.

Despeses d'inversió: 142,3 milions d'euros, -ja ho he dit- el 49,1% del pressupost.

En els debats de totalitat dels dos anys anteriors ja vam advertir els socialdemòcrates, que ens semblava que si es continuava sacrificant les inversions públiques i privades -perquè al nostre entendre la inversió pública ha de servir per incentivar les inversions privades al servei de l'economia productiva- el que s'està fent és no assegurar les condicions d'un creixement sostenible i durador, i que si anem per aquesta via el país acabarà pagant-ho molt car.

Amb aquest pressupost pensem, jo diria dissortadament hem de concloure, que anem cap a pitjor. No hi ha, pràcticament, -o no l'hem sabut trobar- cap programa coherent d'inversió pública al servei de l'economia productiva. I no n'hi ha quan les necessitats d'endeutament del Govern passen -ja ho he dit i em repeteixo- de 24,06 milions d'euros del pressupost 2003 als

34,36 milions d'euros del pressupost 2004, és a dir, un increment del 42,79%.

Les despeses de personal també augmenten enguany un 11,7%, i passen de 54,95 milions d'euros a 61,38, 21,2% del total del pressupost.

Apareix en el pressupost que un 3% d'aquesta xifra. Ve motivada per la famosa gestió de l'acompliment. Una gestió de l'acompliment que com és ben sabut ha estat tan catastròficament organitzada que ha portat a una greu crisi al Ministeri d'Educació que, sota la gestió de l'antic ministre Cervós, que ha aconseguit, un record en la recent història andorrana, fer sortir al carrer a bona part del seu Ministeri, en protesta per una política retributiva incoherent i injusta.

Abordant ara algunes qüestions que van en la línia del que no s'hauria de fer, començarem per dir primer que es redueix de manera important i més enllà dels discursos que diuen el contrari, la despesa social.

El pressupost lliberal retalla la despesa social. I en donaré uns quants exemples:

Programa 3121 Atenció primària; Projecte 0003: passa de 332.205 a 328.463 euros (es redueix així un 1,13% quan l'any 2003 ja s'havia reduït en un 3,42% en relació al pressupost 2002).

Programa 3131 Infància, joventut i família; Projecte 0088: Acció social penitenciària. Té el mateix pressupost que els anys 2002 i 2003: 6.010,12 euros.

Malament es podrà fer cas a les recomanacions internacionals, del Consell d'Europa, en aquesta matèria amb un pressupost tan minso, i que no creix en els darrers tres anys.

Projecte 0002: Atenció a unitats familiars: aquí baixem de 32.455 euros a 26.705 euros, 20,80% de reducció.

Projecte 0089: Mediació familiar: disminueix d'un 51,7% (de 14.124 euros ens quedem amb 6.822).

Projecte 0093: Comissió de guarderies: disminueix un 24,67% (de 24.040 a 18.110 euros).

Projecte 0143: Diagnòstic, valoració i seguiment d'infància: disminueix un 14,9% (i passa de 54.526 a 46.143).

Projecte 0146: Guardes d'infants a domicili: aquest ja disminueix d'un 57,54%.

Projecte 0149: Pla d'atenció a les dones: atenció a la propaganda en relació al pressupost

disminueix un 9,69% passant de 166.780 a 150.615 euros.

Són només uns quants exemples, al nostre entendre, força il·lustratius, de l'escassa sensibilitat que el Govern Lliberal presenta, mitjançant el pressupost que és l'eina bàsica del Govern, davant els problemes socials, el problema de la violència domèstica i la discriminació per raó de gènere.

D'igual manera, en la mateixa línia de retallar la despesa social, en el Projecte 0005, Pensions d'atenció social, es fa una reducció del 3,51%, i ja era el capítol poc important, però de 57.000 euros baixem a 55.000 euros.

Finalment, un especial comentari al Programa 3211, Beques i ajudes als estudiants. Projecte 0002: ajudes i crèdits a l'estudi. Segons consta en la pàgina 389 i 390 del Llibre 2 del Pressupost 2004, aquest projecte s'hauria incrementat en un 12%. Aquesta és la explicació que ens dona el Ministeri, passant de 916.303 euros l'any 2003 a 1.085.003 l'any 2004. I aquest increment s'explicaria per un increment del 2% en les transferències corrents -que passarien de 916.303 a 935.003 euros- i en una partida nova de 150.000 euros.

Tanmateix, si ens prenem la molèstia de comparar-ho amb el pressupost 2003 com ha fet el nostre grup parlamentari, trobem a les pàgines 376 i 377 del Llibre 2 del Pressupost la següent comprovació: en realitat, la partida pressupostària destinada a aquest projecte era de 1.093.536 desglossats en diferents quantitats.

Tot això per acabar demostrant que, en realitat, malgrat que el ministre d'Educació sortint ho volgués amagar, el pressupost d'aquest projecte no ha augmentat un 12%, sinó que ha disminuït un 0,79%.

Aquest és doncs un pressupost socialment regressiu. Ho demostra, darrer exemple, el fet que les vídues seguiran malvivint amb pensions de misèria que -en la recent companya electoral els candidats liberals ens ho recordaven- no es volen augmentar d'un 100% com demanàvem i continuem demanant els socialdemòcrates.

Segon capítol de disconformitat amb el projecte de pressupost, el funcionament dels plurianuals. Un cop més (ja hi estem acostumats, ja en vam parlar l'any passat) el Govern Liberal retalla les quantitats que s'havien aprovat en pressupostos anteriors en concepte de despeses plurianuals. En els

pressupostos 2001, 2002 i 2003 van votar-se un total de 118 milions d'euros per a l'exercici 2004 en concepte de plurianuals.

En el pressupost 2004 es retallen (en votar negativament) 30,62 milions d'euros d'aquells anteriors, 118. Això sí, també es proposa, en concepte de plurianuals 45 milions d'euros per al 2005, 51 milions d'euros per al 2006, 58 milions d'euros per al 2007 i així successivament fins a arribar a l'any 2008, que encara hi arribaríem amb 5,9 milions d'euros. No importa plantejar un pressupost d'aquesta manera si és un joc de sumes i restes, és un veritable tripijoc.

Això demostra, al nostre entendre, que estem davant d'una política de "vendre fum" d'inversions futures, que després l'any següent, ningú es recorda, cop de tisora i deixem-ho estar.

Això pot tenir finalitats electoralistes, o pot explicar una falta de rigor preocupant en l'execució de les obres projectades, una falta de rigor que arribaria ja i està arribant a nivells preocupants.

Tenim exemples del que estem dient, no és una afirmació gratuïta o a l'aire.

Programa "Infraestructures del transport": l'any 2001 va votar-se un pressupost de 6 milions d'euros per a l'any 2003, i l'any 2002 va votar-se un pressupost de 5,4 milions d'euros més. Doncs bé, en el pressupost 2003 va votar-se unes retallades de 8,3 milions d'euros per a l'exercici 2003 i va aprovar-se també una despesa plurianual de 12,5 milions d'euros per a l'exercici 2004, de 6 milions d'euros per al 2005 i de 8 milions d'euros per al 2006.

Enguany, aquest programa disposava, doncs, de 12,5 milions d'euros aprovats pel pressupost passat, però es procedeix a retallar aquesta partida pressupostària en 9,5 milions d'euros i, en conseqüència queda reduïda a 3 milions d'euros (que probablement serviran, tal com ha passat aquests anys, per "finançar" els suplementes de crèdit o els crèdits extraordinaris a què ens té acostumats el Govern).

Naturalment les retallades en l'exercici 2004 no impedeixen que es votin 4 milions d'euros per a l'exercici 2006 i 9 milions d'euros més per a l'exercici 2007.

El programa "5121 - Infraestructures de carreteres" en concepte de plurianuals, disposava, abans d'entrar a tràmit el Projecte de llei de pressupost, d'un total de 24,5 milions

d'euros (18,75 votats l'any 2002 per al 2004 i 5,73 votats el 2003 per al 2004). El pressupost 2004 proposa unes retallades de 5,33 milions d'euros, per la qual cosa el pressupost final seria de 19,15 milions d'euros.

Programa "5125. Pla Sectorial Noves Infraestructures viàries", de nova creació, contempla una partida de 24,15 milions d'euros per al 2004 i preveu 52 milions d'euros per al 2005, i així successivament per altres anys.

En contrapartida, programa "5122 - Altres vies" es proposa una retallada de 35,55 milions d'euros que s'havien votat en exercicis anteriors per a les obres del vial d'enllaç Santa Coloma-Margineda i altres. Al final, per finalitzar les obres de la desviació d'Encamp només queda en aquest programa 500.000 euros.

Tot això, sóc conscient de la dificultat de seguir la meva segurament poc acurada exposició, és una demostració clara del garbuix de números i del desordre amb el qual es plantegen les inversions. Això sembla un joc de sumes i restes perquè al final quadren els números. No hi ha cap línia general que digui cap on ha d'anar l'obra pública d'inversió.

Tercer aspecte de preocupació i d'oposició al pressupost: el finançament de la sanitat.

El pressupost del SAAS passa de 26,19 milions d'euros, s'incrementa, doncs, en un 11,23%.

Les despeses de funcionament s'incrementen un 11,87%, mentre que les despeses d'inversió tenen una imperceptible revisió amb un 1,07% més.

En el pressupost d'ingressos cal diferenciar entre els ingressos patrimonials, és a dir, el resultat d'operacions que podríem definir com a comercials, bàsicament hospitalitzacions, urgències i ambulatori, que s'incrementen en un 13,29% i els ingressos per transferències del Govern: les transferències corrents s'incrementen un 1,97% i les transferències en capital s'incrementen un 1,07%, en ambdós casos una xifra per sota de la inflació prevista. Des del Partit Socialdemòcrata hem denunciat reiteradament en aquesta mateixa Sala del Consell General, que estem arribant a una situació en la qual, en euros constants, disminueixen les aportacions dineràries del Govern per finançar la sanitat pública a costa que aquesta despesa, que aquesta sanitat, sigui assumida pels ciutadans (els usuaris) i per la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Aquesta és la política social del Govern Lliberal i aquesta és la forma de finançar l'Estat social, perquè

suposo que examinat el pressupost, difícilment ningú ens podrà parlar ja que s'està defensant l'estat del benestar.

Naturalment, la "torna" d'aquesta política la trobem en el pressupost de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Les despeses previstes pel concepte Despeses Malaltia General passen de 61,49 milions d'euros en l'exercici 2003 als 75,75 milions d'euros de l'exercici 2004. Un increment del 23,19%! I el dèficit pressupostari previst d'aquestes despeses de la CASS passa dels 906.000 euros de l'exercici 2003 -que ara s'acaba- als 2.840.000 euros del 2004: un increment del dèficit del 213,48%. El Govern vol fer finançar la sanitat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social. No ho volia reconèixer, i estudiant les xifres del pressupost apareix de manera clara i diàfana. I el Govern continua sense entrar a tràmit la repetidament anunciada nova Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Però mentre tant va modificant els reglaments, com va passar darrerament amb el pagament del Servei d'Urgències, del SUM, per fer pagar als ciutadans -insisteixo- i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social un servei que fins aquell moment era gratuït.

Quart capítol: la cultura.

Tenen raó els representants de les entitats culturals andorranes quan es queixen de la política de subvencions. Si bé el pressupost del Ministeri passa de 4,02 a 4,66 milions d'euros (és a dir que incrementaria un 15,8%) la quantitat total pressupostada és clarament insuficient per fer front a les obligacions que es deriven de la Llei de patrimoni cultural, i tan sols representa l'1,6% del total de despeses pressupostades.

Les despeses de personal sí que augmenten 15,66%.

El projecte 0003-Suport a entitats culturals: passa de 156.000 euros a 159.000 euros, incrementa un 2%, inferior, com en altres aspectes, a la inflació prevista, malgrat que el nombre d'associacions i entitats culturals actives en aquest país no es redueix sinó que augmenta.

El projecte 0031-Plans especials, que té com a principal objectiu desenvolupar la Llei del patrimoni cultural -a la qual m'he referit fa un moment-, protecció dels entorns dels monuments que han estat declarats béns d'interès cultural, té un pressupost assignat de

117.284 euros, 100 euros més -enorme xifra- que l'any anterior.

Cinquè capítol: medi ambient.

El Pla de sanejament de les aigües de l'any 1996 preveia invertir entre els anys 1997 i 2001, anys en què havia d'estar totalment acabat, un total de 3.978 milions de les antigues pessetes (altrament dit 23,9 milions d'euros).

El dia 13 d'abril de 2000, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus, que preveu, en l'article 8.2 que "el Principat d'Andorra es compromet a realitzar... es comprometia a realitzar, abans del 31 de desembre de l'any 2002, les inversions previstes al Pla de Sanejament del Principat i a depurar les aigües que puguin afectar el territori d'Espanya".

Avui, a les acaballes de l'any 2003, les quantitats inicialment previstes s'han doblat, totes les inversions no s'han realitzat, i les aigües encara baixen sense depurar Valira avall.

En la memòria del Projecte de pressupost per a l'exercici 2004 (pàgina 27 del Llibre 1) podem llegir que es destinaran 4,8 milions d'euros per a la construcció de col·lectors, i 2,8 milions d'euros a la construcció de depuradores "per acabar -subratllo acabar- les inversions del Pla de sanejament de les aigües".

Ingènuament podríem pensar que ara sí, que finalment, amb dos anys d'endarreriment, el Govern complirà l'Acord internacional que l'obliga, i que, finalment, durant l'any 2004 s'enllestirà definitivament el Pla. Però no. Analitzant els projectes de construcció de depuradores i col·lectors del programa "4421 - Pla de sanejament" (pàgines 329 a 332 del Llibre 3) ens adonem que amb 7 milions d'euros destinats a aquests dos projectes durant l'any 2004 no s'acaben les inversions previstes en el Pla de sanejament, ja que en concepte de plurianuals -que després ja veurem si es sumen o es resten o salten- es voten 4,25 milions d'euros més per a l'exercici de l'any 2005.

I què podem dir finalment, de l'edicta aparegut al BOPA ahir mateix dimecres, pàgina 2991, mitjançant el qual ens assabentem que el Govern acaba d'ampliar el contracte de construcció i explotació de la depuradora de la zona Sud d'Andorra per 588.101,18 euros!

Doncs que serveix avui de clar exemple -interessantíssim exemple- de la nul·la fiabilitat dels pressupostos aprovats pel Consell General i

confirmar que el Govern no té cap planificació de les obres públiques.

Programa 4422 – Gestió de Residus.

La creació d'un projecte específic per a la restauració d'abocadors al que es destinen 1.000.000 d'euros i es vota, en plurianual, 1.000.000 d'euros més per a l'any vinent, l'any vinent 2005, és una bona notícia/decisió, si bé creiem que potser caldria dedicar un esforç pressupostari major a aquest capítol. Es trenca així la tendència del pressupost de l'any 2003 quan la restauració d'abocadors estava inclosa en un altre projecte "0020 – Recuperació del Medi", conjuntament amb la neteja dels rius i que va patir -com tots, gairebé- una retallada del 14,21% (i va passar de 790.000 euros a 685.000 euros en el pressupost d'aquest any que ara s'acaba). Ho vam denunciar quan l'any passat, quan vam discutir el projecte de llei de pressupost. Nosaltres pensem que la restauració i clausura dels abocadors que contenen cendres i escòries d'alta toxicitat és una necessitat imperiosa i urgent a la que cal destinar tots els recursos necessaris per assegurar que no hi hagi problemes per al medi ambient i per a la salut de les persones.

Per això ens preocupa que no hi hagi suficient dotació en els conceptes pressupostats, i que es vagin enviant diners als plurianuals, com encara en aquest cas es fa pels plurianuals de l'any 2005.

I d'altra banda, i amb això acabo aquest capítol, el projecte "0021 – Planta de Tractament de Residus" que disposava l'any 2002 d'un pressupost de 150.000 euros, i l'any 2003 de 28.700, disposa en el pressupost 2004 de 80.000. Hi ha aquí un augment extraordinari que no sabem exactament a què pot fer referència com no sigui potser a pagar assessoraments i experts en matèria d'incineració.

Sisè capítol: la seguretat ciutadana.

El Govern Liberal va tancar, contra tota lògica, els despatxos parroquials de la policia i reiteradament ha donat mostres d'una escassa voluntat de reforçar els mitjans de la policia.

La previsió de noves contractacions de 15 agents de policia que apareix en el pressupost per l'any vinent, no és, ni de lluny, suficient ni per obrir els despatxos parroquials, aquests despatxos parroquials que el ministre portaveu en roda de premsa recent anunciava que estarien oberts les 24 hores, no serà pas amb aquests 15 agents suplementaris que es podrà

fer això. Una vegada més veiem la diferència entre les rodes de premsa i el que diu el pressupost, que és el que marca la política del Govern, amb 15 agents no es pot fer el que el ministre portaveu anunciava.

Una cosa són les rodes de premsa i l'altra el pressupost i aquest pressupost segueix sense donar l'atenció necessària a la policia.

Capítol 7, control pressupostari.

Com cada any a l'hora de preparar el debat de totalitat del pressupost, el nostre grup parlamentari topa frontalment amb la llastimosa situació del Consell General. La migradesa dels mitjans econòmics posats a la disposició del grup parlamentari de l'oposició ens fa gairebé impossible poder encarar aquest debat tenint una idea ben adient de l'estat de l'execució pressupostària.

Alguns números hem pogut veure, però no acabem de tenir una idea suficient de quin és l'Estat d'avançament d'execució del pressupost 2003.

En democràcies consolidades, per exemple, a França, l'oposició rep cada setmana la situació de l'execució pressupostària de l'Estat.

És ben evident que si es vol permetre al Consell General assumir amb dignitat la seva missió constitucional de control de l'executiu caldria millorar molt la informació del Consell General sobre la situació financera i patrimonial de l'Estat.

Altrament, aquest debat de totalitat continuarà essent un veritable simulacre.

Però malament podria el Consell General assumir la seva missió constitucional si el Govern no solament li regateja informació i documentació -ja n'hem parlat repetidament durant el que portem de legislatura- sinó que acabem de descobrir que també li reté, -el Govern al Consell-, les transferències pressupostades. Avui, Srs. consellers de la majoria lliberal, s'oposaran a la nostra esmena a la totalitat i donaran per bo el pressupost i el pressupost del Consell General, i avui dia 18 de desembre, el Govern no ha pagat encara al Consell el terç de l'import total del pressupost per a l'any 2003, sinó que li deu encara un import de més d'1.000.000 d'euros.

Aquesta és la situació que no sembla escandalitzar a ningú. No ens ha d'estranyar quan els empresaris d'aquest país es queixen que no cobren, quan el Govern ni paga al Consell General el seu pressupost. 18 de

desembre del 2003: un terç del pressupost encara no ha arribat a la Casa de la Vall.

STA.

Aquest pressupost continua menystenint la modernització d'infraestructures i serveis necessaris pel relleu de l'economia productiva.

Es presenta un dèficit reduït encara que tots sabem que mitjançant les empreses públiques es porta a terme, amb menys control, una sèrie de despeses que algun dia haurem d'incloure en uns pressupostos més transparents.

Mentre tant es va descapitalitzant l'STA tot i externalitzant serveis a preus d'escàndol.

I mentre tant els usuaris i empreses d'Andorra veuen esglaiats com el servidor del correu electrònic de l'STA es troba bloquejat dia sí, dia també, sense que ningú, ningú, doni cap explicació pública raonable davant semblant desgavell.

Conclourem.

Aquest projecte de pressupost és un cant al passat, però no hem pogut trobar-hi cap projecte en el qual es plantegi el pressupost com un instrument per resoldre els problemes de futur.

No hi ha res que permeti veure com aquest pressupost podria ajudar a resoldre els principals problemes que ha d'encarar en el futur immediat l'economia andorrana -la desvertebració de la productivitat, la pèrdua de competitivitat del comerç, o la feixuga hipoteca del deute públic i l'indefugible negociació d'un nou marc de relacions econòmiques i socials amb la Unió Europea- res de res.

Ens preguntem i preguntem al Govern i a la seva majoria: pot seguir l'hisenda pública andorrana amb aquesta filosofia d'anar tirant un any més sense especials problemes? Probablement no és impossible, sempre que la construcció continuï, sempre que els esquiadors vagin pujant, i sempre que els problemes es puguin anar ajornant un any més, però serà molt difícil que no comencin a aflorar aquests problemes en algun moment de l'any 2005. I tenim pendent, insisteixo, la definitiva ubicació d'Andorra en la seva relació amb la Unió Europea.

El futur pot trigar encara una mica en arribar, però arribarà.

El Partit Lliberal pot seguir hipotecant el país i finançant el seu deute corrent acudint a l'endeutament.

Però, com més tardarem a preparar-nos pels problemes de futur, el futur es venjarà i vindrà més ple de problemes.

Certament també seria molt esperar d'un Govern que reparteix últimament la seva activitat entre trobar la manera de poder arribar a pagar la nòmina de l'Estat a final de mes, i preparar la instal·lació d'un futur casino, que es preocupés del Futur amb majúscula.

Per resoldre els problemes hauríem de començar per plantejar-los, i el pressupost per al 2004 s'ha plantejat deliberadament amb el perfil més baix possible.

Abans de les eleccions generals no s'ha de fer soroll, l'objectiu s'ha complert en aquest pressupost.

D'aquí ve la nostra esmena a la totalitat.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

Passarem, doncs, a la intervenció del Govern ara o al final?

Al final.

Bé, doncs, tenen la paraula els grups parlamentaris respecte a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata, pel Grup Mixt el Sr. Jordi Mas té la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà, també han presentat una esmena a la totalitat, i per tant guardarem els arguments, tot i que són molt similars per a la nostra defensa de l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Cándid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

No, nosaltres també farem una intervenció al final, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

(Se senten veus)

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per invocar el Reglament. El Reglament diu el que diu, el que determina el que s'ha de fer amb l'esmena és el grup que l'ha presentat, i per tant de cap manera podem acceptar que el Govern esperi quan li plagui a contestar la nostra esmena.

El torn és ara i no després. I demano, Sr. síndic que s'apliqui el Reglament.

El Sr. síndic general:

En tot cas, si els grups parlamentaris no volen intervenir, és la seva llibertat, en el debat. S'entén que hi ha dos debats per les esmenes presentades, hi han dos esmenes. Doncs, senyors membres del Govern...

(Se senten veus)

Si us plau, molt breument, però li agrairia que intervingués, si us plau, per claredat del debat.

Sr. cap de Govern, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies.

La Sra. ministra intervindrà, doncs.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, em sembla... sí que vam dir que el pressupost del 2004 és un pressupost de continuïtat. I ho mantenim. És un pressupost que vol ser continuïsta en relació amb els pressupostos que s'han fet els darrers anys, i per això hi ha molts projectes que es continuen fent i molts projectes nous, i d'altres projectes que s'han d'anar continuant.

I aquí, només per entrar amb el tripijocs possibles del que són els plurianuals, jo diria

més aviat que és una qüestió de prioritats, i el pressupost s'acompleix de l'ordre del 70% del pressupost que s'executa. I per tant, els pressupostos cada any es van adequant a les inversions que s'han pogut fer, i quan es coneixen ja les adjudicacions, es poden fer ja revisions d'aquelles partides i fins i tot es pot prioritzar uns projectes sobre els altres, d'acord amb les necessitats que hi hagi.

Quan diuen que el pressupost li manca sensibilitat social... bé, és veritat que el nostre pressupost també creix molt amb partides socials, i moltes vegades, doncs, es parla d'unes partides sense poder... és a dir, es parla de les partides que disminueixen, però no es parla de totes aquelles que augmenten i aquest pressupost, la veritat, és que està aportant moltes coses noves a la població, i crec que val la pena, també, defensar-les des de la part del Govern.

Primerament amb els sistemes educatius, s'està pressupostant un total de 51,3 milions d'euros, i s'estan preparant també, 28 nous docents amb noves contractacions, més altre personal de caràcter administratiu o tècnic del Ministeri, però són 28 nous docents. Amb tres nous centres que entrarien en funcionament... que s'estan pressupostant, i alguns, ja potser, entrarien en funcionament durant l'any 2004, que és el centre de la Massana, el centre de secundària de la vall d'orient, i el centre de secundària de la vall del nord.

A més a més, també s'ha previst en el mateix capítol dels sistemes educatius, la reforma de l'edifici d'Aixovall per tal de poder-hi fer anar la formació professional.

Quant a seguretat ciutadana, doncs, bé, són 14, 4 milions d'euros els que s'hi estan destinant, i són un total de 15 nous policies. I em consta que el Govern, doncs, volem contractar tants policies com sigui possible, però també sabem que els concursos no els acabem de complir perquè no hi ha prou candidats que després entrin al servei de la policia, i tants com n'hi hagin tant en contractarem, i si han de ser més, em sembla que el Govern estaria d'acord a presentar un suplement de crèdit en aquest Consell General per si haguessin més persones que estiguessin disposades i motivades per entrar a la Policia.

La política social, doncs, bé quasi arribem a 6 milions d'euros en política social, i aquí no s'ha parlat d'altres punts en què sí que ha augmentat la despesa en matèria social com el CAI, com el

servei d'adopcions i com les famílies d'acolliment, que aquestes despeses sí que han pujat, i tota la política social, en globalitat, també ha pujat, i no em voldria equivocar, però em sembla que de l'ordre del 10%.

La cultura, doncs, la cultura també ha augmentat, i sobretot una partida nova, de nova creació, que és la partida que correspon a la protecció del patrimoni derivada de la Llei de protecció del patrimoni. És una partida nova, ambiciosa, i crec que es podrà durant l'any 2004, crear els circuits per poder atorgar aquestes subvencions o aquestes ajudes per poder millorar el nostre patrimoni i la protecció d'aquest patrimoni.

Després, en inversions, a veure, sí que és veritat que el trànsit és una preocupació major de la ciutadania andorrana, i em sembla que el pressupost d'aquest any està tenint en compte moltíssim aquesta preocupació. Hi ha uns projectes molt nous. Sí que és veritat que les inversions no són d'un dia per l'altre, sinó que les inversions triguen més temps a fer-se les infraestructures, però s'ha de tenir en compte que a nivell d'infraestructures del transport per descongestionar el trànsit del país, s'ha augmentat en un 16% en relació al pressupost de l'any anterior, i estem a 56,3 milions d'euros del total de 100 milions d'euros que estan pressupostats en inversió.

I tenim unes infraestructures importants com el túnel dels dos valires, que el que ha de fer és descongestionar la part del nucli central d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany; el vial de la Unió; el desdoblament de la carretera general 3; la variant de Santa Coloma i la variant de Sant Julià, i també es preveuen moltes partides amb pavimentacions per anar millorant progressivament les condicions de les nostres carreteres.

En política mediambiental, doncs, sí, sí que estem acabant les inversions. Les inversions s'estan acabant, i aquest any, doncs, hi ha una partida important en funcionament de depuradores que vindrà a permetre la gestió i la posta en funcionament de la depuradora sud, de continuar amb la depuradora nord-occidental, i també de continuar amb la depuradora del Pas de la Casa.

I la que quedaria pendent d'entrar en funcionament és la depuradora nord-oriental. I aquí, malgrat el retràs, el que sí que és veritat, és que tota la inversió s'està fent, i aviat les aigües baixaran netes en tot el país. I em sembla

que cal reconèixer, doncs, que no s'ha pogut fer amb la celeritat que tots hauríem volgut, però el resultat hi és, i ho podem tirar endavant.

I faig esment de la publicació del BOPA d'ahir, doncs, és per poder continuar amb l'explotació de la depuradora d'Anyós, la depuradora nord-occidental, que s'ha fet aquest edicte que es va publicar al BOPA aquesta setmana.

El pressupost té unes partides molt importants en gestió del medi ambient. Continuem tenint unes partides molt importants en recollida i exportació de residus, 5,7 milions d'euros, si no m'equivoco, i dels quals, i crec que és important de dir-ho, que hi ha 383.000 euros destinats a la recollida dels envasos d'aquest país. I cal felicitar, doncs, tant el Comú com el Govern, i sobretot les persones a casa seva que han començat la recollida selectiva, i la veritat és que estan tirant endavant de forma molt bona la recollida selectiva d'envasos.

S'ha previst, també, una partida del pla de vigilància del forn incinerador de 470.000 euros, i nosaltres hem previst unes partides de restauració d'abocadors d'un milió d'euros aquest any, i un milió d'euros l'any que ve, que junt amb les partides que ja s'han adjudicat aquest any, doncs permetran la restauració de gairebé tots, sinó de tots els abocadors del Principat.

I per tant, doncs, tindrem al final del 2005, és a dir de la legislatura actual, la restauració dels abocadors d'Andorra.

Per continuar amb la política econòmica del país, a veure, segurament ja es parla d'una certa fatalitat des de les files de l'oposició, com si les coses haguessin d'anar malament perquè han d'anar malament.

A veure, nosaltres hem reconegut que les dades de l'IMI pel 2003 no han sigut tant bones com hauríem volgut, i és veritat que hi ha hagut un alentiment de l'economia, sobretot durant el maig a setembre d'aquest any, les dades de l'IMI, que és un dels indicadors més importants d'aquest país, han estat per sota de les dades del 2002, i semblaria ser que entre l'octubre i el novembre hi ha hagut una represa tímida, no anirem a dir que les coses van millor, però sí que és veritat que no s'està parlant d'una baixada de les importacions, sinó d'una represa tímida, i només cal recordar que aquests últims dies, a principis de desembre hi ha hagut una quantitat molt important de visitants a Andorra, el que vol dir que Andorra continua sent un país... un punt d'atracció.

Hi ha sectors que no van gaire bé, com són les begudes i com són el tabac, i d'altres sectors que van una mica millor, com és el sector dels carburants i les altres mercaderies que inclourien, doncs, les mercaderies que no formen part d'aquest conjunt del tabac, de les begudes i dels carburants que continuen pujant per sobre de l'IPC, i creiem que és una xifra força encoratjadora, perquè vol dir que hi ha sectors del comerç que funcionen bé, i sí que s'hauran de buscar mesures per corregir tots aquells sectors comercials que no acabin de... és a dir que potser estiguin perdent una certa competitivitat.

Les xifres també ens diuen que els turistes estan en una situació estable aquest any del 2003, i ens trobem amb una quantitat de turistes i d'excursionistes similar a la de l'any 2002 de l'ordre d'11 milions i mig de visitants. A veure, encara que estiguem amb un creixement zero aquest any 2003, no deixa que continuem tenint 11,5 milions de turistes, i des de l'any 99 a l'any 2003, aquests turistes han augmentat un 22%. És a dir, de 9... una mica més de 9 milions, a una mica més d'11 milions de turistes.

I el que també voldria dir, és que malgrat aquest alentiment de l'economia andorrana que ve també donada per la situació econòmica dels països veïns que també han tingut cert alentiment de l'economia, l'economia andorrana ha sigut capaç de generar durant el 2003, 1900 llocs de treball, d'acord amb les dades de la CASS. És a dir que hi ha hagut una creació neta de llocs de treball, i crec que val la pena dir-ho, i no crec que els pressupostos estiguin frenant de forma tant important com ens volen fer creure l'economia d'aquest país. Perquè sí que es fan coses per l'economia del país, encara que no ho hagin pogut trobar, doncs, sí que s'estan fent coses dintre del pressupost.... s'estan fent coses ara, i el pressupost del 2004 també ho preveu, i voldria fer esment d'algunes de les partides més importants per dinamitzar l'economia, com el pla de marketing que es farà aquest any que ve, junt amb una política d'ordenació del sector turístic per un import de 104.000 euros. També s'ha previst 5,5 milions d'euros en promoció turística a l'exterior. També s'ha previst en un projecte nou 52.000 euros per la formació dels camps de neu, i per tant anant millorant la qualitat, la seguretat dels camps de neu que són un dels motors econòmics del país.

En transport, les infraestructures del transport, doncs s'han previst 3 milions d'euros. I pel

transport per cable, també s'està preveient estudis de l'ordre de 500.000 euros.

Les activitats agrícoles, també la veritat és que hi ha un impuls important, i s'estan destinant 3,8 milions d'euros per conservar l'agricultura i la ramaderia d'aquest país, malgrat que voldríem que fos un motor més fort de l'economia, el que estem fent és continuar que aquest sector visqui i pugui atraure, doncs, persones que hi vagin a treballar, i cada vegada més. I una de les parts importants a destacar, és que s'ampliarà el capital de ramaders d'Andorra per poder promocionar el bestiar de renda i també la carn de xai.

I també per l'economia andorrana, doncs, cal dir que s'està gastant des del Govern 290 milions d'euros. I aquesta despesa pública que està generada des del Govern, creiem que sí que crea activitat econòmica, i encara més quan el Govern té un total de 3.155 proveïdors (un total de 3.155 proveïdors) per tant hi ha molta gent que està treballant amb l'Administració, i s'està creant riquesa a través de l'Administració i perquè, a veure, que els empresaris no cobren en aquest país... jo l'únic que voldria dir és que del total de 20.671 factures que s'estan gestionant a Govern, s'estan pagant amb un total de 34 dies de mitja. És a dir dels 3 mesos que la Llei de finances públiques ens dona com a data raonable per pagar les factures del Govern, perquè a partir d'aquella data s'haurien de pagar interessos de demora, la veritat és que el Govern està pagant amb 34 dies el 2003, i estava pagant amb 35 dies l'any 2002, i potser un dels departaments que té més complicació a l'hora de gestionar aquestes factures, que és el departament d'obres públiques, doncs, està gestionant aquestes factures o aquestes certificacions d'obres amb 51 dies, quan al 2002 eren de 54 dies. Per tant, els empresaris cobren, cobren més de pressa que no pas cobraven l'any anterior, i estan molt per sobre del que la Llei de finances públiques recomanaria com a terminis de pagament.

Després, quan ens diu que faltaria informació en el control pressupostari, si no m'equivoco, però ja m'ho dirà, però em sembla que trimestralment el departament d'intervenció general, envia les execucions del pressupost, i si es volgués un altre tipus d'informació que s'enviés amb aquests butlletins d'informació, doncs, em comprometo ara mateix a poder donar més informació, una informació que fos de més ajut per als consellers per poder analitzar la situació del país.

Per tant, no penso que s'estigui perdent competitivitat en l'economia andorrana, i encara menys que els pressupostos no estiguin ajudant a l'economia a progressar. Tampoc estic d'acord amb que hi hagi una retallada de despesa social, perquè aquesta despesa social està creixent, i potser tindrem més ocasió d'entrar en més detall més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un nou torn. Sí, complementant el mateix torn d'intervencions.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Només per afegir alguns criteris del que ha dit la Sra. ministra. És clar, estem discutint aquí les esmenes a la totalitat, les del Partit Socialdemòcrata, i és lògic que el Sr. Bartumeu busqui en els detalls i en les partides allò que ell interpreta com la nostra política de tota mena amb l'eina del pressupost que és la més important. I que de les xifres que treu ell n'interpreti una cosa i de les que expliquem nosaltres se'n pugui entendre una altra. Per això aquest debat d'entrada en detall de moltes xifres és bo que es faci aquí, és el lloc on s'ha de fer, però ha quedat clar que una cosa és agafar les coses que baixin i oblidar-se de les que puguen. Fer al revés també seria dolent. És veritat, hem de reconèixer que hi ha partides, hem de reconèixer que hi ha partides que baixen i algunes coses que no les hem pogut fer tal com ho haguéssim volgut. Però voldria destacar, i no voldria, sobretot amb el tema de l'endeutament, perquè vostè ens ha fet una... ens ha plantejat una situació d'indefugible necessitat d'endeutar-se. És clar l'endeutament puja molt en percentatges d'un any per l'altre. Però, és clar, l'any que no hi va haver endeutament, o els 5 o 6 anys que no hi va haver endeutament, el primer any que n'hi va haver, l'augment era ja absolutament "faraminós", de zero al que sigui, ja és sempre molt més del 100%. És tot l'endeutament. Quan no se n'ha tingut durant una colla d'anys, és lògic que al moment que es comença a tenir endeutament, sembli que estem en una situació de crisi de les finances de l'Estat. I no és així, perquè els criteris que s'han donat a Europa, estem sota d'aquests criteris. Seguim estant-hi, i

ho hem mantingut durant tot el temps que ha estat possible.

Què hi ha hagut de difícil previsió? Que vostè em dirà imprevisió, com és natural. És la paraula que li correspon per criticar l'acció del Govern. I és lògic. Segurament jo faria el mateix si hagués estat en aquests bancs del Consell quan vostè era Ministre de Finances, o hagués fet el mateix, potser. Doncs, la imprevisió... el que no es pot preveure és la manera d'haver d'invertir amb projectes que s'han hagut de fer com el nou forn incinerador, com els abocadors, com la restauració d'abocador que està molt més avançada del que mai havia estat, perquè no n'hi havia cap, no hi havia cap restauració d'abocadors. L'hem hagut d'assumir nosaltres. La ministra Adellach ho ha fet tot ella, amb la seva gent i amb els treballs dels pressupostos que se'ns han aprovat. Quan això no havia estat fet, i no és un cant al passat. Vostè diu que el meu pressupost, el nostre pressupost és un cant al passat. El cant és realitat del país que ha tingut cada Govern en aquest moment.

Nosaltres hem hagut de fer coses que no estaven fetes, és evident que no, i algunes que estaven fetes però s'havien deteriorat, com són els col·lectors. La despesa de col·lectors és molt més gran del que es pensava, i arribar al final d'aquests col·lectors ha costat més del que es preveia, perquè estaven fets en llocs que s'havien tornat a espatllar, s'havien de tornar a fer, s'havien d'expropiar alguns terrenys que no n'estaven. L'última depuradora, la penúltima, la més gran, la del sud, està en un terreny que no es va poder comprar en un moment quan va ser l'ocasió de fer-se, i en canvi a l'hora d'adquirir aquell terreny, que era l'adequat, hi va haver un problema, com vostès saben i es va comentar aquí, d'una empresa que ocupava aquell espai, que se li va donar un temps per poder fer l'obra.

A mi em sap més greu que ningú, com a la ministra també, de no haver acabat l'obra de depuració de les aigües en el temps que ens vam comprometre, sobretot de cara als nostres veïns. Com a responsables del país ens ha de doldre no haver-ho pogut fer abans, però li asseguro a tothom que ho hem fet més de pressa del que mai s'havia fet. Això és una evidència.

Pel que fa a l'endeutament seguim estant, sense cap dubte, en uns paràmetres perfectament assumibles, i no cal que recordi aquí, que tots plegats, tots els grups parlamentaris han donat la capacitat d'endeutament a les comunitats locals, a les parròquies d'unes quantitats que si

les apliquéssim, -el Govern-, estariem ara nosaltres amb unes possibilitats molt més grans de les que tenim necessitat de fer servir per endeutament. I no és la nostra intenció. És a dir, els comuns d'Andorra avui dia, amb la Llei de finances comunals aprovada per aquesta Cambra per quasi unanimitat, o almenys per moltes coses per unanimitat, permetria amb els mateixos paràmetres que el Govern, i tenir un endeutament que aquest Consell General no hi podria dir més que el que diu tothom, tot plegat, per l'endeutament comunal.

És un endeutament de tot el país? És cert. Seria bo que no n'hi hagués? Bé, no hi ha cap país d'Europa que no estigui en unes xifres superiors a les nostres en proporció, -i saben vostès les discussions que hi ha a la Unió Europea aquests dies precisament sobre els criteris d'alguns països que el respecten i d'altres que no. Nosaltres no som Unió Europea, però els hem agafat com a referència, tenint en compte que alguns grans estats europeus portaven un històric d'inversió molt més gran que Andorra des de molt temps abans, i que per tant Andorra ha hagut de fer més camí amb més poc temps que ningú. I això s'ha fet, i s'està fent de tal manera que cap a l'orientació que els lliberals tenim, l'orientació del nostre pressupost i l'orientació del programa electoral per al qual vam ser elegits, i penso que tenim raó en fer-ho de la manera que ho fem, perquè donem prioritat a moltes coses o prioritzem tant com podem temes com la circulació pel país, en tots els aspectes. I les inversions que s'han fet en carreteres, en túnels i en desviacions a Andorra són, bé, els últims 9 o 10 anys són absolutament sense comparació amb el que s'havia fet en tota la història anterior. I això ha estat a càrrec del pressupost, i forma part de la creació de riquesa, i forma part de la creació de qualitat de vida de la gent procurar millorar la mobilitat, que és millor ara que abans a les hores punta dels ponts més difícils. Encara que ens haguem d'estar parats moltes vegades, però abans n'estàvem més, i en alguns llocs de muntanya similars a Andorra n'estan molt més que nosaltres. I a més a més, les obres s'estan fent, i s'acabaran moltes d'elles durant aquest any que entrarem i començaments del pròxim, i la millora serà molt més evident.

No obstant, els ciutadans d'Andorra continuen pensant que el trànsit és la primera preocupació de la gent d'aquest país. I és veritat que per això ho estem fent, més del que s'ha fet mai. I estem

fent més del que els ciutadans potser es creuen. Els ciutadans es plantegen la preocupació per medi ambient amb un 3 o amb 4% de les seves preocupacions. Les últimes enquestes ho diuen. Nosaltres ens preocupa més que això. I la prova és que en els últims anys estem fent uns esforços en medi ambient absolutament desproporcionats per fer-los en un pressupost, no es podria aguantar aquest esforç que es fa.

Un apunt sobre el tema de les policies locals, quan es va suprimir momentàniament aquests despatxos es va dir en el seu moment que no es tornarien a fer, però no s'ha suprimit la presència de policia. Al contrari, avui dia hi ha contínuament de 4 a 6 patrulles, em sembla entendre, contínuament als carrers. Abans només n'hi havia una i al Pas de la casa. Això ha permès, al tenir les patrulles locals tancades, ha permès tenir patrulles mòbils per al país que tenen més efectivitat, perquè van a totes les parròquies i van allà on són necessitades. I no obstant, la política nostra és d'arribar també a tornar a obrir tant aviat com es pugui i progressivament els llocs on es pugui equipar i tenir personal, sobretot a les hores que siguin més necessàries.

Aquesta és la nostra voluntat, però és clar s'ha prioritzat les patrulles mòbils per al país, la presència de les patrulles als llocs de més concurrència, com és lògic, i també la possibilitat aviat, de dotar permanentment de presència en les dues entrades al país, que és essencial per la seguretat del país. Aquesta és la política del ministre d'Interior, que crec que tothom compartiria, i que requereix més efectius. I com ha dit la Sra. Ministra, a vegades vols contractar gent però falta que es presentin. I a altres llocs de l'Administració en els quals potser és més atractiu, és més lògic que la gent, els andorrans i andorranes, prefereixin anar a treballar en altres llocs a vegades si no tenen molta vocació per treballar a la policia, i jo agraeixo per això que n'hi hagi. I n'hi hagi més que moltes vegades, que es presenten i que es poden arribar a fer uns exàmens i una selecció.

De moment és el que voldria dir, encara que això, potser aquest debat que fem ara correspondria més al debat d'esmenes parcials, -quan es faci-, però com que es tractava d'orientacions de política dels lliberals o dels socialdemòcrates valia la pena que hagués fet aquestes puntualitzacions que només fan que completar el que la Sra. ministra ha fet, que és a dir, els temes que vostè ha citat. Té raó en què algunes partides han baixat, però d'altres han

pujat, i n'hi ha moltes més que no hem citat aquí i que es podrien citar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obra un nou torn d'intervencions.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, pel mateix ordre que el Govern ha intervingut, primer la Sra. ministra. A veure ens diu que en el pressupost hi ha un nivell d'acompliment de... aquesta paraula últimament està de moda a l'Edifici Administratiu, l'acompliment d'un 70%. Bé, a nosaltres ens preocupa això, perquè va més en la línia del que he dit col·loquialment com els tripijocs dels plurianys. Normalment un pressupost s'hauria de procurar, també s'hauria de procurar d'afinar-lo fins arribar al 90%. Més encara quan després resulta que plouen crèdits extraordinaris, a cada sessió no, però gairebé. Per tant no entenem això.

Aquest pressupost aporta coses noves, 51,3 milions d'euros d'educació, 28 nous docents, ja ho havíem vist Sra. ministra això.

Però, a veure, això no és política social. Això és seguiment de l'activitat demogràfica de la població. És a dir, a partir del moment on la corba demogràfica puja i arriben més nens a les escoles, hem de fer més escoles i hem de contractar nous mestres. El que passa és que, probablement, aquí també anem tard. És a dir, fem les escoles tard, les fem... tenim a la canalla en uns locals provisionals anys i panys, com ha passat a la Massana durant, jo diria gairebé tota la etapa lliberal, feines per poder comprar un terreny a la Massana, i després, ara s'ha de contractar personal.

Això no és política social. Política social és la voluntat d'un Govern d'ajudar a redistribuir la renda a favor de les persones que ho necessiten. Això és la política social tal com l'entenem nosaltres. Fer escoles i contractar personal docent és una altra cosa, no és política social. És obligació de l'Estat d'assumir el mandat constitucional de donar educació a les persones que creixen aquí en aquest país.

15 nous policies. Bé, no en volia sentir cap altra que se'ns digui que, primer que en tenim 15

però si després sembla que en podem agafar més, ja farem un crèdit extraordinari. Evidentment que els hi votarem un crèdit extraordinari, però el pressupost és per tenir una previsió.

I aquí ja embranco amb el que ha dit el Sr. cap de Govern, només amb la qüestió de la policia. Però com que ens diuen que... com deixen vostès, Sra. ministra de Finances i Sr. cap de Govern, sortir el ministre Portaveu a dir que obrirà els despatxos de Policia si amb 15 no els poden obrir. No m'han contestat això. Però és evident que amb 15 nous policies no poden tornar a obrir els despatxos. Per què ens diuen que els obriran les 24 hores, si no pot ser? Si ara ens acaba de dir el cap de Govern que no ho faran!

Exemples, nosaltres n'hem donat molts. Se'm diu que se'n podrien dir. A mi no me n'han donat cap, i hem de suposar que les xifres les han de dominar més vostès que nosaltres.

I la Sra. ministra ha fet una referència, que ja ha dit "no em voldria equivocar", sí que s'ha equivocat, i ara... el CAI -Centre d'Acolliment d'Infants. El Centre d'Acolliment d'Infants que augmenta, sí que augmenta, passa de 262.089 euros a 299.462 euros. Un increment del 14,26%, i no del 10% que deia la ministra, però es justifica amb l'increment del 19,71% de les despeses del personal, que passen de 206.000 a 246.000 euros; i una disminució del 2,5% el capítol "Consum de béns corrents i serveis". És a dir, aquí lloguem més personal, perquè els que coneixem poc o molt aquell centre, -que és molt meritòria la tasca que hi fa el personal per cert-, doncs hi faltava personal, i està molt bé que en lloguin, però això tampoc és un augment en política social. Això és cobrir una llacuna que hi havia al CAI.

Pagar o no pagar els empresaris? Jo no he dit que no es pagués a ningú. Jo he dit que hi havia empresaris que es queixaven, ho he dit, ho volia dir que es queixaven. I si els empresaris que deuen esperar les factures més elevades, que són els d'obra pública han d'esperar 51 dies, doncs, estarem tots d'acord que és normal que es queixin.

A la queixa que ha fet el Grup Socialdemòcrata de què no ens paguen el Consell, constato que no hi ha contesta.

Els informes d'intervenció, miri els rebem dos mesos tard, més o menys, quan no són dos mesos és un mes i mig tard. Són informes genèrics que no es corresponen. Jo no he... Com

es pot imaginar, els rebem i ens els mirem. La meua formulació no anava en el sentit de dir: "és que el Govern no ens envia els informes d'intervenció". La nostra formulació va en el sentit de dir: "el Consell General no té mitjans de poder raonablement examinar l'estat d'execució del pressupost, perquè aquí no hi ha personal, perquè no tenim pressupost, i el poc pressupost que tenim, a més a més, no tenim els diners.

Però en tot cas, jo no parlava dels informes d'intervenció, però aprofito per dir-li que arriben 2 mesos tard.

Una altra qüestió que ha sortit, és la dels edictes d'ahir. Jo n'he parlat d'un, vostè m'ha contestat d'un altre. Jo he parlat del de Sant Julià, que puja 588.000 euros, i és ampliació. Vostè em parla del de la Massana, que també hi és al BOPA, però jo no n'he parlat d'aquest. I aquest només és de 85.000 euros. No és d'aquest que em queixava, em queixava de l'altre.

Última qüestió de la Sra. ministra... jo no he donat cap visió catastrofista... jo no he donat cap visió catastrofista. Jo el que he fet és dir que durant l'any 2004 podíem seguir amb aquesta situació si teníem sort, és a dir si continuava venint gent.

Estem d'acord, Sra. ministra, vostè constata des del seu observatori ministerial, com jo des del meu despatx de l'avinguda Meritxell, que aquests dies ha vingut molta gent. Doncs, estem de sort, que és el que deia jo. Aquí estem de sort. La màquina funciona perquè la gent puja, no per una altra cosa. No pel pressupost. Aquesta és una activitat induïda, no hi ha cap intervenció del Govern en això. Tampoc he dit que els pressupostos frenessin. Els pressupostos s'ho miren això.

El Sr. cap de Govern molt hàbilment, com sempre, em parla de l'endeutament. Jo no he volgut dir, i crec que no he dit que estiguéssim preocupats per l'endeutament, en el sentit que fos exagerat, que fos molt elevat. Tot el fil conductor de la nostra intervenció va en el sentit de dir, anem pujant l'endeutament i no augmenten els ingressos. He insistit tres vegades repetint les mateixes xifres sobre la diferència entre els ingressos i les despeses.

És una qüestió de política tributària. És a dir, és evident, i el Sr. cap de Govern té tota la raó, i sap que hi estem d'acord, que amb la Llei de finances comunals hi ha una possibilitat d'endeutament que el Govern, si la utilitza... si

utilitzés els mateixos paràmetres es podria endeutar més.

A nosaltres el que ens preocupa és que no hi ha una previsió tributària, de reforma tributària aprofundida, que doni una perspectiva d'ingressos que pugui evitar que el que un dia va començar sent zero, i efectivament era molt enorme, arriba a ser enorme de veritat. És d'això del que parlàvem nosaltres, no de l'endeutament.

Allò dels policies ja ho ha contestat, i per tant em paro aquí.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Els altres grups desitgen intervenir?

No?

El Govern vol tornar a intervenir?

Sí?

Sra. ministra de ....

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Ho farem també en dos torns, si ens permeten.

El Sr. síndic general:

d'Acord.

El Sr. cap de Govern:

No, molt breument, només quan el Sr. Bartumeu ha comentat que és clar que la gent puja, bé, això és una evidència. La gent puja, però la gent puja perquè el país està preparat per rebre-la, perquè hi ha una inversió privada i pública important, perquè hi ha una inversió en publicitat i en fer conèixer les millores del país per part del Govern, també, i per part dels comuns, per part de les estacions d'esquí. No puja perquè si la gent, puja per tot l'atractiu que té Andorra en diferents sectors, i en el sector comercial també, que com vostè sap molt bé, el sector hotelier ha fet un esforç enorme d'adaptació i d'especialització, i això és en el conjunt del país. I el país hi participa, però el Govern també.

La preocupació seva pels ingressos és la meua. És cert, però vostè sap que estem desenvolupant el nostre, que no és el de vostè,

el nostre projecte de creació de noves fons impositives i està en una fase més retardada del que volíem... sí segur, perquè si repassem ara, em sembla el pressupost de l'any 99 la discussió que vam tenir aquí ja parlàvem que estàvem posant en marxa una sèrie de figures impositives que arribarien aviat a resolució, *inclús*, potser citàvem xifres i dates que no hem pogut complir. És ben evident, però malgrat no haver-les pogut complir hem mantingut la capacitat d'inversió tant alta com és ara, la més alta dels països del nostre entorn, sense cap dubte, tot comprès, sense contar-hi els comuns, que també són importantíssims en la inversió dels diners que reben de l'Estat per la llei, i a més a més d'això, hem continuat mantenint això amb un nivell d'endeutament, com vostè diu que no ens preocupa per ell mateix, sinó per la capacitat després d'assumir-lo.

Aquesta capacitat d'assumir l'endeutament que poguéssim tenir i que poguéssim créixer, fins i tot en altres coses, la tindrem gràcies al desplegament impositiu que estem desenvolupant nosaltres i que no és el mateix que vostès proposen però que tampoc és tan absolutament diferent, de moment, amb els períodes que vostès plantejaven coincidíem bastant en el temps fins arribar, molt més aviat per part de vostès, o d'una manera que nosaltres no pensem que s'hi hagi d'arribar, amb una altra forma d'impostos. Nosaltres creiem que el sistema i el nostre model serveix i ha servit tot aquest temps sense ser un cant al passat, l'evident del tot més que el doblament dels pressupostos de l'Estat i l'augment ponderat a la negativa del dèficit, és perquè el dèficit que vam heretar, posat en pessetes o en euros constants, avui dia és molt inferior al que vam rebre, perquè ha estat bloquejat durant 7 anys, no s'ha mogut durant 7 anys.

És evident, avantatge n'hem tingut pels nous tipus d'interès, que segur que està pensant això, i no vull pas anticipar-me, però ja m'ho ha dit alguna altra vegada, quan li he replicat això. Per tant, és cert que és així. Hem gaudit d'aquesta sort, com tots els comuns que han tingut deutes importants també n'han gaudit, i ha estat bo que fos així, perquè la situació anterior en la que anàvem, cap aquells interessos exagerats. Per tant jo he volgut puntualitzar aquests dos punts, si em permet, i si la Sra. ministra vol completar-ho, li donarà la paraula el Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra, dins el mateix torn, teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

També, aniré per ordre dels comentaris que m'ha fet. Quan deia un 70% d'execució del pressupost estem parlant de les despeses liquidades, i per tant adjudicades i pagades aquell mateix any. Però si agaféssim com a referència el total compromès, és a dir tots els contractes que hagin pogut adjudicar, però que no s'han pogut pagar totalment, doncs, aquest import pujaria molt més i estaríem de l'ordre del 80% per inversió i de més del 90%, per no dir el 95%, en funcionament, però no tinc les dades exactament, però donava una dada del que és la despesa liquidada i no pas compromesa, perquè és així com hem de donar les dades, no perquè ho he volgut maquillar de qualsevol manera.

Llavors, quant a política social, estic d'acord que en l'educació hem de fer el que se'ns està demanant des de la població, i tenim la responsabilitat de tenir l'Escola Andorrana, continuarem tenint-la i hem d'anar fent totes aquestes escoles. Però sí que hi ha moltes partides en política social, i la política social entesa dintre de l'estructura pressupostària està pujant un 10% en relació amb l'any anterior, i potser cal destacar la partida dels discapacitats en què s'han augmentat les pensions per les persones amb discapacitat del 81%. I també cal dir que hi ha hagut una part important de solidaritat en aquest pressupost en què les despeses per les ONGs i pels projectes de cooperació per al desenvolupament han pujat un 55% del total del pressupost, i ens situem ara en un 0,5% del total del pressupost, i ja vam anunciar que amb aquests anys de legislatura intentaríem pujar-ho fins al 0,7% que és la xifra que ens agradaria presentar al Parlament l'any que ve.

Quant al pagament del Consell General, doncs, em sembla que hi deu haver hagut algun retràs. No crec que hagi sigut voluntari aquest retràs del pagament, i es farà tant aviat com es pugui, però no hi ha hagut cap tipus d'instrucció ni cap voluntat de retallar els ingressos d'aquest Consell General.

Els informes d'Intervenció General, doncs, reitero que si es vol un altre tipus d'informació,

es donarà. Em consta que hi ha alguns informes, sobretot el de les parapúbliques, que triguen una mica més, però els del Govern arriben dintre del trimestre següent a l'execució d'aquell trimestre com ens diu la Llei de finances públiques, i farem el possible per... -o abans si cal.

Bé, jo no volia dir que vostè ens ha fet un escenari catastrofista, però sí que ens ha dit que és quasi com una fatalitat. Que si les coses funcionen és perquè poden funcionar. Però em sembla que hi ha moltes actuacions que està fent el Govern, i hem donat exemples, i en podríem donar més, però em sembla que hi ha moltes coses que fa el Govern perquè les coses vagin bé, i entre altres, si vénen els turistes no és perquè el Govern no fa res, sinó que hi ha més de 5 milions d'euros que s'estan invertint cada any en publicitat a fora del nostre país per fer venir aquests turistes. A veure, jo he de creure que aquests 5 milions d'euros tenen un bon rendiment, i finalment la gent ve perquè continua fent-se una publicitat del país.

I l'endeutament, doncs, l'endeutament, si el nivell és adequat o no és adequat, el que és, és un endeutament que creiem assumible sobretot perquè els impostos estan a debat parlamentari. És a dir, estan en comissió i esperem que ben aviat es podrà parlar de la reforma tributària indirecta. I no hem previst cap ingrés en el pressupost del 2005, perquè comptant els calendaris d'entrada en vigor, doncs, veiem que fins al 2005 no es cobrarà res, i per tant no hem fet cap previsió, i aquest pressupost està amb els mateixos ingressos que hi havia l'any anterior amb els augments, doncs, que hi han hagut amb el creixement de l'economia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obra un nou torn d'intervencions.

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Molt breument, només en un capítol que és el de la política social i aquesta nova aportació que ha fet ara la ministra, que fa referència a les persones amb discapacitats.

Primer, la introducció d'això al pressupost es deriva d'una llei que va ser treballada amb

absolut consens d'aquesta Cambra, com jo diria que no podia ser altrament. Per tant, no és una iniciativa social nova. Nosaltres ens queixem que capítols que ja existien en el pressupost es redueixin. Aquest és un capítol que ve derivat d'una llei a iniciativa de tots els grups parlamentaris, punt número 1.

Punt número 2: la pensió de solidaritat a la que vostè fa referència continua estan a uns nivells que nosaltres considerem no ajustats a la justícia social. Està al 50% del salari mínim, si no m'equivoco, i li recordo que nosaltres hem fet una esmena parcial en aquest sentit. Per tant, aquí tampoc hi estem d'acord. Ens sembla que tampoc està bé aquest capítol a l'hora de ser justos en la política social.

És tot, gràcies.

El Sr. síndic general:

Pels altres grups, alguna intervenció?

No?

Passem al Govern, vol fer alguna intervenció?

Sí, Sr. ministre d'Interior i de Justícia, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, em sembla que és suficientment important el tema de la policia com per fer un aclariment, perquè potser hi ha unes confusions, Recordem que un dels elements més del nostre país pel que fa que vingui gent és la seguretat ciutadana, i sempre ens ha caracteritzat, amb la qual hi ha hagut una mala interpretació de les xifres que voldria aclarir, i també fer referència una mica a les frases aquestes dels despatxos parroquials.

Quan es va fer l'últim reclutament d'agents es va apostar per fer la cobertura de la seguretat ciutadana amb els 19 corresponents, amb el qual fa un total de 62. I això per vetllar que hi hagi les patrulles suficients per tot el país en diferents zones per fer la cobertura i assegurar la seguretat de totes les parròquies i de totes les zones, i així com la del Pas de la Casa.

Amb el pressupost del 2003, quedaven pendents 14 noves places que encara no es van poder cobrir amb tots els edictes que es van treure. Amb les quals, amb les 15 que hi ha pressupostades pel 2004, fan un total de 29, i aquest total de 29, de moment, pels projectes que hi ha i per les cobertures que es volen fer, es considera que hi ha suficient per fer la

cobertura, com deia el nostre cap de fronteres d'estrangeria, ja que calculem que amb uns 40 agents -ara en tenim 16- podem fer les cobertures 24 hores a les fronteres del país. A l'igual, posteriorment, de circulació, de tot el servei de circulació, i a posteriori, que és el que es va dir en el seu dia, que em sembla que era... la contesta venia arrel d'una pregunta dels mitjans de comunicació, era per totes les diferents parròquies que en el seu dia es van tancar. Que es pot dir d'alguna manera que ja veurem quin és el pla que fem en el seu dia, si és parròquia per parròquia o per zones habitables, que potser serà molt més productiu i vindrà a complementar una mica totes les patrulles de seguretat ciutadana que hi ha.

Amb això he volgut fer aquest aclariment, perquè jo penso que el ciutadà se'l pot desorientar amb aquests temes i amb aquestes xifres, perquè el Servei de Policia jo penso que ha de ser molt íntim i ha d'estar molt ben coordinat i molt ben conegut per tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Intervenció pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, primer per compartir amb el ministre la voluntat de mantenir la seguretat ciutadana, i a més el nostre grup parlamentari en tots els debats pressupostaris, amb l'anterior ministre també, sempre li hem donat suport en l'augment del cost de policia. Lluny per tant, de nosaltres la més minsa voluntat de voler desorientar la ciutadania, el que volem és ajudar a la ciutadania a entendre que uns han tancat els despatxos parroquials i els altres els volem obrir. Punt número 1.

Punt número 2. L'explicació m'ha servit per entendre que a partir d'ara, quan arribarem de matinada a una o altra frontera ja no veurem únicament els agents del Cos de Duana sols en aquelles casetes, sinó que ja hi tornarà a haver policia. És això el que he entès.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern?

Teniu la paraula Sr. ministre de l'Interior i Justícia.

El Sr. Josep Maria Cabanes:

Actualment quan arribem al nostre país els caps de setmana, ja es veu el Cos de Policia, i durant la setmana els agents de Duana. Quan s'hagin reclutat aquests agents que queden pendents i els altres, veurem durant 24 hores el Servei de Policia 365 dies l'any a les nostres duanes, Sr. Bartumeu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Donaria per acabat el debat de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata, i procediríem tot seguit al debat de l'esmena presentada pels consellers generals, Srs. Jordi Mas Torres, Josep Ribera Ambatlle i Joan Monegal Blasi. Per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Jordi Mas.

Sí, Sr. Jordi Mas...

Alguna observació?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Tenia un dubte. No és una observació és un dubte de si s'havia de votar ara o si s'havia de votar després?... com interpreteu...

El Sr. síndic general:

El Reglament preveu que les votacions, en tot cas de les esmenes, es facin al final una vegada acabat el debat. L'únic és que llavors el que us demanaré és si voleu procedir a la votació també de les esmenes per separat o conjuntament?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Ja us ho contesto ara, per separat.

El Sr. síndic general:

Per separat. Llavors, començaríem per la votació de la vostra esmena i a continuació per l'esmena del Grup Mixt.

D'acord, llavors per defensar l'esmena a la totalitat, doncs, la segona esmena a la totalitat presentada, té la paraula el Sr. Jordi Mas. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Molt bé, gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà hem analitzat detingudament el Projecte de pressupost per al 2004, i aquest any tampoc hem trobat reproduïdes en la forma i proporció que ens hauria agradat, l'aplicació de polítiques que afavoreixin l'economia productiva, la creació de llocs de treball, i la instauració de les millores socials encaminades a aconseguir una millor qualitat de vida dels ciutadans.

És evident que aquests pressupostos són de continuïtat, tal com afirma la Sra. ministra de Finances en la presentació del mateix, perquè es basen en els mateixos criteris que els anteriors, criteris que semblen no seguir un pla prèviament establert. Es limiten a posar les partides necessàries allà on convé segons la demanda o necessitat.

Si analitzem el pressupost d'ingressos previst pel 2004, veiem com aquests s'incrementen un 4% en relació a l'any anterior. En l'apartat d'impostos indirectes, -que és el més significatiu-, està previst un increment del 3%, excepte en la recaptació de les transmissions patrimonials que preveu un 17% d'increment. En canvi, baixen un 5% els ingressos patrimonials, tot i l'ingrés extraordinari de 4 milions d'euros en concepte de distribució extraordinària de resultats de l'STA.

La recaptació en concepte de l'Impost de Mercaderies Indirecte està per sota de l'any passat, inclòs el mes de novembre, que tot i apuntar un lleuger increment, queda igualment per sota dels valors de l'any passat tal com va dir el ministre Portaveu.

En tot cas, un Govern responsable no pot permetre que les fluctuacions que marquen la pujada i la baixada de l'Impost de Mercaderies Indirecte depenguin d'un sol producte, en aquest cas és el tabac.

És obvi que es necessita aconseguir més recursos per poder fer front a les despeses que l'Estat andorrà necessita, i per això cal una planificació per definir en primer lloc l'origen d'aquests recursos, i en segon lloc i més

important, de quina forma i en quin plaç de temps s'han d'aconseguir.

En el darrer debat de totalitat del pressupost 2003, el nostre grup feia referència al problema que representa per al teixit empresarial andorrà, la manca d'una planificació en la política fiscal tributària a l'hora de confeccionar el pressupost d'ingressos; i també feia èmfasi en la inseguretats jurídica que comporta aquest fet.

Durant el proper any entrarà en vigor un paquet legislatiu de caràcter fiscal prou important com la Llei del contracte de treball, la Llei de finances comunals, les noves lleis de l'impost indirecte sobre la producció interna, sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i sobre les activitats comercials, (aquestes entraran a primers del 2005, en teoria o en principi) i confiem que també ho sigui amb la Llei de la seguretat social tan esperada.

Tanta pressió fiscal, implantada sense preveure una aplicació progressiva en el temps, pot comportar greus problemes a les petites i mitjanes empreses que veuran la seva despesa incrementar-se considerablement en un sol exercici, minvant la seva capacitat de reacció, i eliminant, segurament, les inversions que cal fer periòdicament per ser competitius.

Amb això no volem pas dir que no siguin necessàries aquestes lleis, que ho són, el que volem dir, és que si s'hagués començat amb prou temps, ara no caldria aquesta urgència en el desplegament legislatiu.

El Govern prou que reconeix en la presentació del pressupost "que aquests darrers anys el creixement que ha experimentat l'economia andorrana han beneficiat els pressupostos, i ara els recursos avui són insuficients o limitats".

La situació de l'economia andorrana d'avui no és tot el brillant que ens pensem. En el debat d'orientació política del mes de juliol passat, deia que l'economia estava estancada. *Inclús* el president del Grup Lliberal va anar més lluny en la seva intervenció en la sessió del Consell General del passat dia 23 d'octubre dient que "...estem entrant en un període de recessió de l'economia andorrana".

Debatíem en aquella sessió les esmenes a la totalitat als projectes de llei de l'ISI.

El proper any s'aprovaran les lleis d'impostos indirectes sobre la resta d'activitats econòmiques del país -com he dit abans. És evident que graven els béns i serveis i que són d'una pressió moderada, però el que no és tant

evident, com diu el Govern, és que aquest impost no afecti de forma important als consumidors i als ciutadans, ja que el cost sempre recaurà d'una manera o altra en l'últim esglaó i aquest sempre és el consumidor.

El Govern reconeix en aquest pressupost del 2004 que les prioritats es centren en millorar les infraestructures viàries i permetre una millor circulació diària dels ciutadans i una millor acollida als que ens visiten, una de les prioritats que el nostre grup no s'ha cansat de repetir en aquests darrers dos anys.

El nostre plantejament en política de residus va encaminat cap a una aplicació progressiva de la tria selectiva i del reciclatge, reduint paulatinament els residus a incinerar.

Un plantejament en clara contradicció amb la del Govern, si tenim en compte el plec de bases o el contracte d'adjudicació del nou forn, que incita a incinerar més quantitat de residus, tot i que darrerament s'esforça a dir que la seva voluntat és la de fomentar el reciclatge.

Pel que fa a la política social i d'ajuda als més desfavorits no veiem que s'hagi incrementat en la mesura que al nostre grup l'hi hagués agradat. En aquest projecte veiem que figura el 50% del salari mínim vigent com a pensió de solidaritat, tal com està establert en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, (demanda que també havíem formulat en el darrer consell de totalitat del pressupost 2003). Segurament aquest 50% del salari mínim no cobreix les necessitats reals d'aquest col·lectiu, tenint en compte el cost de vida d'Andorra.

Si analitzem el projecte de pressupost en l'àmbit econòmic, veiem que la previsió de les despeses s'incrementa un 7%, mentre que la d'ingressos tan sols augmenta un 4%, el que fa una diferència prou significativa.

Aquesta diferència és el dèficit pressupostari que incrementa un 43,5% respecte a l'any anterior.

Tot i que ens diu la Sra. ministra que en el pressupost de transició, és evident que la despesa plantejada va molt per sobre de la capacitat de generar ingressos prevista.

El ministeri de Presidència i Turisme presenta un increment d'un 4%, quan l'any passat era de 0,6%, i va ser precisament l'any passat que hi van haver els reajustaments amb la incorporació del departament d'informàtica.

Incrementa la despesa del departament de turisme pel pla de marketing, segons sembla.

Sabem que el turisme és un puntal de la nostra economia, però també ho és el comerç, i en canvi el Ministeri d'Economia s'incrementa tan sols d'un 1%. La veritat és que el Govern no demostra cap sensibilitat envers un ministeri tant important com aquest. Tampoc demostra cap interès en obrir, si més no, explorar nous sectors que podrien implantar-se al nostre país i fomentar d'aquesta manera una diversificació de l'economia amb tot el que representa en la creació de llocs de treball i alhora l'increment dels recursos econòmics.

El Ministeri d'Afers Exteriors presenta també un increment del 12% basat sobretot en dotacions de les ambaixades d'Andorra a Portugal, al Regne Unit, la UNESCO i l'adhesió a organismes internacionals, tal com ho diu la memòria que acompanya el pressupost.

Ja vaig dir l'any passat que les relacions diplomàtiques d'Andorra amb el seu entorn són de vital importància, el que sobtava era la forma en què havia canviat el concepte dels liberals sobre aquest afer.

No hem trobat, en canvi, cap partida significativa destinada a l'estudi de les necessitats o possibilitats que Andorra pot tenir per afrontar una real negociació amb Europa, únicament trobem en el projecte 22760-1321 PROJ-0009. Apropament a la Unió Europea, 20.538 euros.

No cal pas buscar una partida destinada a la creació de la comissió d'experts que el nostre grup va proposar, com a millor opció per arribar a una diagnosi de les necessitats de futur del país.

És una llàstima per Andorra haver perdut una oportunitat immillorable per negociar un acord realment transcendent amb la Unió Europea, ja que a partir de l'any que ve serà molt difícil el negociar amb països que estan cada vegada més allunyats de la nostra realitat.

El Ministeri d'Ordenament Territorial s'incrementa en un 3% en la seva globalitat destacant la partida de 93 milions per obra pública, quan l'any passat la proposta era de 97,7.

Aquesta reducció d'un 5% aproximadament no reflexa pas les intencions del Govern manifestades en la presentació del projecte de pressupost que diuen que "...les prioritats del Govern per al 2004 se centren en millorar les

infraestructures viàries i permetre una millor circulació diària dels ciutadans i una millor acollida als visitants...”.

Si analitzem les partides pressupostades d'inversions reals en vies de circulació, veiem que les prioritats no les entenem de la mateixa manera. Pel nostre grup les prioritats viàries comencen per eliminar els punts negres de la xarxa viària, i en canvi el Govern proposa tot el contrari, elimina del pressupost partides destinades precisament a trams conflictius.

Exemples:

5121-1986-0000000015 Eixampla i rectificació. Carretera general torrent Pregó-Canillo: menys 1.000.000 d'euros.

5121-2000-0000000003 Desviació de la Massana: menys 3.000.000 d'euros

Veiem, però, també amb satisfacció que es rebaixa la partida 607 00 7231-2001-0000000009 Infraestructures del transport de 9.500.000 d'euros, però ens hauria agradat que aquest import s'hagués amputat a la construcció de carreteres per ser una de les màximes prioritats, segons el nostre grup i segons el Govern, també ho diu.

El servei de prevenció d'incendis i salvament s'incrementa un 10%, però pensem que aquesta dotació no és suficient per cobrir les necessitats que el servei necessita. Únicament veiem que hi ha previstes tres noves incorporacions, i al nostre entendre no solucionaran pas els problemes que arrossega un cos tant important i necessari com aquest.

Un altre servei molt important com és el de policia, incorpora 15 noves contractacions, seguint una mica la tendència de l'any passat. Entenem que la seguretat ciutadana com un actiu bàsic per al nostre país, -i ja s'ha dit en aquesta Sala- volem que s'hi dediqui el màxim esforç per dotar aquest servei de tot el que necessitin pel desenvolupament de la seva tasca amb les millors condicions.

En aquest sentit convindria -i així ho demanem al Govern-, que es tornin a obrir els despatxos de policia que aquesta tenia a cada parròquia per millorar el control i la seguretat dels ciutadans.

Pel que fa al Ministeri d'Educació, aquest incrementa la seva partida en un 11%. És superior al 3,37% que presentava l'any passat.

Compartim, per això, plenament la política de dotar a l'educació pública del país de les places necessàries per a tots els nens -com no pot ser

d'altra manera-, però això és una obligació de qualsevol govern.

El Ministeri de Salut i Benestar, amb un increment del 10% de la seva partida, també millora sensiblement el 4,23% que presentava l'any passat, atenent les necessitats i les inquietuds que en temes de salut la població demana en una administració efectiva.

Convindria que la política de salut s'encaminés cap a la millora del sistema en benefici dels ciutadans. En aquest sentit podem destacar els problemes que avui ja ens afecten com són les llargues esperes per concertar visita al metge. La inquietud sorgida arran de la facturació dels serveis prestats pel SUM. I d'altres que ja hem comentat en anteriors ocasions com és el cas de perllongar la cobertura sanitària en cas de pèrdua de treball, i també als estudiants o bé el de les pensions de viduïtat que s'han comentat.

De l'anàlisi del pressupost feta per ministeris, es pot constatar com l'ordre de prioritats per definir la política a aplicar no s'adiu, al meu entendre, amb el nostre programa ni amb la filosofia de l'aplicació que hem enunciat al començar aquesta intervenció.

Els ministeris que han de desenvolupar una acció prioritària, segons el nostre criteri, incrementen el seu pressupost per sota de la mitjana del total de la despesa, com és el cas del Ministeri d'Ordenament Territorial, que pateix de falta d'inversió en obra pública i sobretot en infraestructures viàries com a prioritats, -ho diu el Govern també.

Com és el cas del Ministeri d'Economia, que hauria d'explorar nous sectors econòmics i promoure polítiques de diversificació de la nostra economia, al mateix temps d'assegurar el futur del comerç i la indústria al nostre país, -ja que el comerç és un dels pilars de la nostra economia, i també ho diu el Govern.

Com és el cas del Ministeri de Turisme, quina política de promoció hauria d'orientar-se cap a assegurar una major estada dels turistes al nostre país i sobretot a promocionar els períodes de temps fora del període de vacances i finals de setmana. Igualment promocionar el turisme cultural i de congressos, ja que el turisme també és un altre sector important, -i també ho diu el Govern.

És prou evident, i suposo que així s'hem contestarà, que el pressupost d'ingressos no dóna per més, ja entenc que així és així, però el cas és que ja és així des de fa molt temps, i per tant cada vegada estem més abocats a definir

una política fiscal adaptada a les necessitats que convenen al país per poder assolir una qualitat de vida digna.

Vostès estan aplicant el desplegament de la Llei General de l'Impost Indirecte, algunes de les quals debatrem durant el proper període de sessions, ja n'he parlat també a l'inici de la intervenció, i en la presentació del pressupost 2004, diu la ministra de Finances que aquest és un pressupost de transició perquè els nous impostos no es podran recaptar fins al 2005, és veritat. Per tant, aquests no s'han pogut comptabilitzar com a ingressos.

Però el que no ha fet el Govern és esgotar totes les possibilitats d'incrementar els ingressos que els hi permet la situació actual.

En primer lloc, es podrien estalviar la quantitat que representa l'aplicació de l'article 23 de la Llei del pressupost, que estableix que els dipòsits de reserves en garantia constituïts per les entitats bancàries integrades en el sistema financer i els dipòsits homologables com a fons públic a l'efecte del compliment del coeficient d'inversions obligatòries constituïts per les entitats bancàries a l'INAF, siguin remunerables, derogant també la disposició addicional de la Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer del 4 de juliol del 2001. Ja ho van fer també l'any passat, i aquest any ho tornen a presentar. No tindrà res a veure el fet que hagin presentat un Projecte de Llei de modificació de la tarifa aplicada de la Llei de l'ISI del sistema bancari financer?

En segon lloc, i reprenent aquest final de paràgraf anterior en què faig menció al Projecte de llei de modificació d'una tarifa aprovada tot just fa un any; en l'article 18 del Projecte de llei de pressupost, fixa la quota tributària de la taxa sobre el joc del bingo en un 12% d'acord amb l'article 17 i la disposició addicional primera de la Llei del joc del bingo del 28 de novembre de 1996. Aquesta quota no s'ha modificat des de l'aprovació de la citada Llei, tot i que l'hi permet anar fins a la quota màxima del 15%.

No puc entendre com en aquest moment en què presenten el desplegament legislatiu de l'impost indirecte a tots els sectors de l'economia, i a més a més proposen un increment d'un 7% a un 12% a l'impost del sistema bancari i financer; no proposen l'increment de la taxa sobre el joc del bingo.

Dos exemples de què hi era també altres recursos a l'abast del Govern i aquest no els utilitza o senzillament no els vol utilitzar per raons que ell només coneix.

Sr. cap de Govern, malgrat que hi ha en els nostres programes polítics, propostes similars, ens diferencia la forma i el temps de l'aplicació d'aquestes polítiques.

Nosaltres entenem que s'hauria de desenvolupar ràpidament un pla d'aplicació de la política fiscal o tributària i que es vol implantar, però que aquesta hauria d'anar acompanyada també d'un estudi de simulacions que determinés les possibilitats de recuperació de la competitivitat del sector comercial, de l'estratègia de consolidació i creixement del sector dels serveis, i sobretot de l'anàlisi de les possibilitats que té Andorra per obrir-se a nous sectors de l'economia que vinguessin a complementar el teixit actual, tenint en compte el nostre mercat i el dels nostres veïns.

Tot això s'ha de fer amb la perspectiva d'un acord amb la Unió Europea que sigui capaç de donar garanties suficients als sectors establerts i seguretat als que s'hagin d'implantar en el futur.

Andorra viu uns moments delicats, tot l'aparent eufòria d'alguns sectors de la nostra economia, sobretot en la construcció, i és precisament en aquests moments en què els governants han de fer prova d'imaginació i de fermesa a l'hora de plantejar les polítiques que permetran mirar el futur amb optimisme.

Aquest és el plantejament que hauria de permetre, al nostre entendre, elaborar un pressupost que tingui la capacitat de donar resposta a les inquietuds econòmiques i a les necessitats socials que el país reclama, plantejament que no hem sabut trobar en el Projecte de pressupost per a l'exercici del 2004, i que ha motivat la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final?

Ara?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

Després Sr. cap de Govern?

Bé, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, bona part de l'esmena a la totalitat que acaba de defensar el company Jordi Mas podria recollir, i recull - perdó- no podria sinó que recull el nostre assentiment en el sentit polític de la paraula. És a dir, nosaltres compartim moltes de les coses que s'han dit, però hem de discrepar d'un plantejament general pel que fa a la política d'ingressos. Si he entès bé la intervenció del representant del CDA, la preocupació del seu partit és perquè el desenvolupament de les lleis tributàries, que nosaltres pensem que arriben tard i que, a més a més, no són les que el país necessitaria, doncs, ells entenen que arriben ràpid, i que... ràpid en el sentit precipitat -potser, perdó- i que, a més a més, l'augment de cotitzacions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social també suposaria un greuge comparatiu. Nosaltres entenem que portar excessiva timidesa en el desenvolupament d'una política tributària no farà més, -i això és el que estava parlant abans amb el Sr. cap de Govern- que augmentar en uns límits, -aquells sí ja preocupants-, l'endeutament de l'Estat.

I d'altra banda, des de l'òptica socialdemòcrata, no podem acabar d'entendre la filosofia que sembla derivar-se del fet que el desenvolupament de la Llei del contracte de treball suposi una càrrega econòmica, quan el que és, és una voluntat política de restablir la justícia social.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a continuació a la intervenció del Grup Lliberal.

Sí, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Senyors consellers, abans d'iniciar la meua intervenció voldria dir que un debat sobre el pressupost sempre és un debat dur i "farregós", sobretot si el mateix va acompanyat de dues esmenes a la totalitat, que el Sr. Bartumeu, i li respecto Sr. Bartumeu, ha volgut tractar de forma separada.

Jo defensaré aquest pressupost, i defensaré contràriament. No donaré suport a aquestes esmenes i ho faré d'una forma conjunta. I Srs. consellers m'excuso ja des d'ara que en un debat d'aquest tipus "farregós", la meua intervenció també anirà com les que acabo de sentir, serà llarga, acompanyada de moltes xifres i percentatges, i els hi demano la seva comprensió.

Pel pressupost de l'exercici 2004, tornem a tenir dues esmenes a la totalitat presentades pels grups de l'oposició per part dels consellers, Srs. Mas, Monegal i Ribera, i per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Ja ho havíem dit des d'aquestes files que esperàvem tenir esmenes a la totalitat als pressupostos que presenta el Govern. I ja ho havia dit l'any passat el president del Grup Parlamentari Lliberal que em va precedir en el càrrec, quan començava la seva intervenció en aquest mateix debat pels pressupostos de l'any 2003, dient literalment: "l'any vinent, l'altre i l'altre tornarem a rebre esmenes a la totalitat, i l'any vinent i l'altre i l'altre tornarem a intentar convèncer-los de la bondat dels nostres pressupostos".

Nosaltres tornem, doncs, a defensar aquest any, contràriament a vostès, que els pressupostos que presenta el Govern són els pressupostos que el país necessita. L'economia del nostre país continua creixent. Així ho demostren les dades, i ho detallaré més endavant, però amb un ritme més moderat que en la dècada dels 90. A més la nostra economia ha de fer front a unes reformes necessàries d'àmbit social que hem presentat des d'aquestes files amb poc suport dels grups de l'oposició, malgrat una feina intensa en comissions. I encara seguirem presentant reformes que vagin en el sentit de donar prioritat als més desafavorits, perquè hi hagi més cohesió social a casa nostra.

Les empreses hauran d'adaptar-se a aquests canvis - que ja he dit- són necessaris. És a dir, la Llei del contracte de treball que entrarà en vigor el mes que ve, la Llei d'immigració que ja està en funcionament des de fa uns mesos, i les lleis de seguretat social i d'atenció social que el Govern presentarà a aquesta Cambra.

Si faig aquest encís en aquest debat d'esmenes a la totalitat al Projecte de pressupost del 2004, és perquè els pressupostos han de garantir en quantitats xifrades les actuacions legislatives que es preveuen per l'any que ha de venir.

Nosaltres no defugim de les nostres responsabilitats, i encara menys quan sabem que ens trobem en una situació econòmica més desfavorable que en altres anys, però fins i tot, en aquest cas, hem d'actuar amb responsabilitat i presentem les reformes que el país necessita, tant d'ordre social com d'ordre econòmic.

La meua intervenció anirà en el sentit d'explicar per què aquestes pressupostos són uns pressupostos que garanteixen l'estabilitat econòmica, que millorem la cohesió social del país i que donen les infraestructures que calen al país amb la xarxa viària, amb infraestructures escolars i amb infraestructures per a la protecció del medi ambient.

Tampoc deixem de costat les associacions i l'ajuda al tercer món, i proposem nous projectes.

La percepció de la situació de l'economia andorrana per part dels empresaris és de cert alentiment, com es desprèn de l'enquesta que realitza cada any la Cambra de Comerç, Serveis i Indústria, però Andorra no és un cas aïllat, ja que el nostre entorn més immediat també pateix d'aquesta situació.

Com dèiem, l'any 2003, ha estat marcat per l'alentiment de l'economia europea, però Espanya ha estat un dels estats membres amb més creixement a Europa, fet que també té efectes en el nostre país.

L'alentiment econòmic de l'entorn s'ha deixat veure principalment en les importacions i en el sector turístic, d'altres indicadors econòmics de l'economia andorrana han experimentat, però, creixement.

El mercat laboral es troba en una situació de creació quantitativa i qualitativa de llocs de treball amb noves perspectives per a l'economia andorrana que s'afegeixen a les tradicionals, fets que han de comportar un augment del poder adquisitiu i del benestar social de la població andorrana.

De fet constatem que el nombre d'assalariats ha experimentat un creixement important del 5%, front al 3,65% de l'any 2002. Això significa uns 1.900 assalariats més.

Pel 2004 es preveu mantenir la tendència de creixement a l'entorn del 4,45%.

Pel que fa als salaris segons les previsions del Servei d'Estudis, aquests experimentaran al final del 2003 un creixement del 4,52% i les previsions pel 2004 són de creixement del voltant del 4,55%.

El consum d'energia també creix amb un 5,33% l'any 2002, un 6,23% l'any 2003, i la previsió per l'any 2004 és d'un creixement moderat del 3,96%.

L'afluència de visitants i de turistes ha continuat durant aquest any a ésser molt important també.

Les dades d'importació de béns al nostre país són uns dels indicadors més realistes i fiables per interpretar la situació econòmica. Durant l'any 2003, les importacions en el seu conjunt augmenten. A finals del mes de novembre en comparació amb els onze primers mesos del 2002, ja podem parlar d'un creixement del 4%, i es preveu tancar l'any amb un creixement del 4,82% respecte a l'any 2002, que era del 3,79%.

Cal subratllar que seguint la tendència del 2002 les importacions augmenten tot i la disminució important de les importacions de tabac -9,78% si comparem els onze primers mesos del 2003 i del 2002, i es preveu tancar l'any 2003 amb un 11,24%.

La moderació de les importacions de carburant, es preveu finalitzar l'any amb un mes amb un 2,07% tot i que si només tenim en compte les dades dels onze primers mesos, les importacions han disminuït respecte als onze primers mesos del 2002 -1,12%, i l'alentiment del creixement de la importació de begudes 4,96% enfront dels 6,03% del 2002.

Aquesta tendència demostra el dinamisme del comerç andorrà i la seva diversificació. Els vehicles, els perfums i l'òptica són sectors en què les importacions degut a les conseqüències de l'entorn econòmic europeu, no són massa favorables aquest any que acabem.

També es preveu un creixement de les importacions per l'any 2004 per sobre del 4% ateses les perspectives de recuperació a nivell europeu.

Les exportacions segueixen creixent de manera força important, i durant aquest any 2003 ja s'han exportat mercaderies per un valor de 72,6 milions d'euros, 6,5 milions d'euros més que l'any 2002, i si es compleixen les previsions tancarem l'any amb un creixement de gairebé el 22%.

De forma més global les previsions de creixement realitzades per l'OCDE de cara a l'any 2004, auguren un creixement del 2,4% pel conjunt europeu. França se situaria a 1,7%, i Espanya, un dels estats membres amb una de les previsions de creixement de les més

elevades, se situaria en 3,1%. El Principat d'Andorra, influenciat pels principals socis comercials que són els nostres veïns, se situaria entremig. *Standard and Poors*, en elaborar la qualificació d'Andorra, va pronosticar un creixement a l'entorn del 2,5%.

Quant a les previsions d'inflació, el Banc Central Europeu manté l'objectiu d'un índex de preus al consum a l'entorn del 2%. A l'agost l'IPC de la zona euro era del 2,1%, Espanya 3,1%, Andorra 3%.

Seguint amb la tònica actual de prop d'un punt per sobre de la zona euro, les previsions del Principat són de finalitzar l'any 2003 amb un IPC a l'entorn del 3%. Avui mateix el Govern ha fet publicar la dada de l'IPC interanual del 3,01% el mes de novembre.

En conclusió, d'aquesta anàlisi de dades econòmiques constatem que l'economia en general es troba en una situació de creixement moderat però creixement igualment. Es continuen creant llocs de treball, augmenta la qualificació professional dels mateixos, i les importacions tenen una tendència positiva. Malgrat això, si es consideren alguns sectors de forma més detallada es constata que es perd competitivitat en algunes àrees i demanem al Govern que continuï treballant per corregir aquestes situacions.

El Projecte de pressupost que ha presentat el Govern, i al qual hi donarem suport votant en contra de les esmenes a la totalitat, presenta un creixement moderat, prioritzant tres aspectes concrets com són: el medi ambient, l'educació i les infraestructures.

És un pressupost prudent, que preveu un creixement global dels ingressos del 3,6%, més 8,9 milions d'euros assolint un valor de 255,4 milions d'euros, que provenen principalment de la importació de mercaderies i de l'ITP. Els impostos indirectes sobre els serveis existents aporten uns ingressos de 27,8 milions d'euros, gairebé un milió més que en el pressupost del 2003.

Les entitats parapúbliques STA i FEDA, senyors de l'oposició, repartiran beneficis ordinaris i extraordinaris per un import total de 14,8 milions d'euros.

El pressupost de despeses de 289,9 milions d'euros augmenta d'un 7,2%. L'anàlisi d'aquest pressupost des del vessant de la classificació econòmica, mostra que les despeses de funcionament 147,5 milions d'euros representen el 50,9% del pressupost de

despeses, i la resta 142,3 milions d'euros, el 49,1% del pressupost, es destina a despeses de capital.

Les despeses de funcionament que creixen d'un 12% respecte a l'any 2003, i es destinen principalment a les despeses de personal que representen 21,2% del pressupost, aquest augment tal com diu la memòria en la pàgina 32 del llibre 1, es deu a noves contractacions 2%; increment dels salaris segons l'IPC 3%; la implantació de la gestió de l'acompliment 3%; el venciment de triennis, l'increment de les pensions i les hores extraordinàries 2%.

Per tant, només el compliment de la Llei de la funció pública que garanteix els drets dels funcionaris ja comporta un increment del 8%. Les noves contractacions que comporten un increment d'aquest capítol del 2%, consisteixen en 97 noves contractacions per millorar el servei al ciutadà i, sobretot, dotar l'ensenyament i els cossos de seguretat ciutadana. En el pressupost es proposa: 38 noves incorporacions al Ministeri d'Educació, Joventut i Esports, de les quals 13 professors, 9 mestres, 2 ajudants, 6 caps d'àrea i altres professionals com psicòlegs, educadors socials, tècnics i administratius. 25 noves incorporacions al Ministeri de Justícia i Interior, de les quals 15 agents de policia, 2 agents vigilants pel Centre Penitenciari, 1 batlle, 2 administratius per la justícia, 1 inspector de treball, 1 metge forense, 3 nous bombers. 5 noves incorporacions al departament de Duana. 3 tècnics al Ministeri d'Exteriors, etc., que en altres coses, senyors de l'oposició, permetrà també amb la policia arribar a obrir els despatxos de les parròquies.

El capítol pressupostari de despeses de béns corrents i serveis creix un 16,4%, uns 5 milions d'euros que es destinen majoritàriament a les despeses d'exportació de residus, a les despeses generades per les noves escoles, al transport escolar i a l'explotació de les noves explotacions d'estacions depuradores sud i nord oriental.

Les despeses financeres es mantenen estables atesa la previsió del tipus d'interès per al 2004.

El capítol 4 relatiu a les transferències corrents representa el 15,7% del pressupost de despeses, i augmenten d'un 10,3% aquesta partida, es destina a tercers. És a dir, que es transfereixen 18,100 milions d'euros des del Govern, un 6,45% del pressupost de despesa a famílies en forma de pensions i ajuts a institucions sense finalitat de lucre, i associacions com l'UNICEF o

la Creu Roja, i també hi són comptabilitzades les beques, les pensions d'atenció social les transferències als col·legis Janer i Sant Ermengol, i a les federacions i clubs esportius i a la Universitat d'Andorra.

Quant a les despeses de capital que representen 142,3 milions d'euros, se'n destinen 100,3 milions, 2,5% més, que en el pressupost 2003, a inversions reals, i 42 milions en concepte de transferències de capital. De les inversions cal anotar que 84 milions d'euros es destinen a inversions noves. Aquests 100 milions d'euros d'inversió que són una de les prioritats d'aquest pressupost es destinen a millorar la xarxa viària, 56,3 milions d'euros, més de la meitat del pressupost d'inversió. El Govern ha previst el túnel dels dos valires, el vial de la Unió, el desdoblament de la carretera general 3, la segona fase de la variant de la Margineda, etc. Obres totes destinades a millorar el trànsit i a aportar solucions en els punts conflictius de la xarxa viària.

Educació: es destinen 14,6 milions d'euros a la construcció o reforma de centres escolars a la Massana, Aixovall, el nou centre de secundària de la vall del nord i de la vall d'orient.

Medi ambient: una altra de les prioritats d'aquest pressupost, 9,3 milions d'euros en inversions relacionades amb la millora del medi ambient: construcció de col·lectors, depuradores, restauració dels abocadors.

Edificis administratius: 5,7 milions d'euros per construir la nova seu de la justícia, el nou edifici administratiu Prat de Rull a Andorra la Vella.

Inversió en seguretat civil: altres 5,3 milions d'euros destinats majoritàriament a la caserna de bombers de Santa Coloma, i també a la plataforma duanera conjunta de Portà.

En política exterior. Es consolida la participació andorrana al concert de les nacions amb la previsió de l'adhesió a la FAO, a la Unió Llatina, a l'Organització Internacional de la Francofonia, i al Fons Monetari Internacional.

S'ha previst l'obertura d'una ambaixada a Portugal, i s'ha dotat el Govern de partides suficients per encarar la recta final de les negociacions amb la Comunitat Europea en matèria de cooperació, acord de cooperació, acord sobre fiscalitat de l'estalvi, acord sobre l'emissió d'euros, acord sobre el passatge a les fronteres. Volem tenir uns tractes equilibrats i aquest pressupost dona els mitjans de treball necessaris.

Tot això amb un dèficit de caixa previst de 34,4 milions d'euros, que no obstant es troba dins dels paràmetres de convergència dels països membres de la Unió Europea. Un dèficit, com vostè ha dit Sr. Bartumeu, assumible pel Govern d'Andorra i més si tenim en compte el desplegament impositiu indirecte en tràmit parlamentari.

Es pot fer tanta demagògia com es vulgui amb aquest pressupost, però nosaltres creiem que el dèficit previst és necessari, perquè els projectes s'han de tirar endavant i nosaltres així ho fem.

I en aquest mateix sentit només voldria recordar una altra intervenció del meu predecessor en defensa dels pressupostos per l'exercici 2003 quan va dir que en el darrer pressupost que va presentar el Govern per l'exercici de l'any 2004, amb consellers avui a l'oposició, que en aquell moment eren a la majoria, i que els hi van donar suport, el dèficit previst era de 6.800 milions de pessetes, gairebé mil milions més que el dèficit que presenta aquest Govern pel 2004; i amb unes despeses de funcionament que passaven pel 55% del total del pressupost.

No es va preveure en aquell moment cap reforma fiscal immediata per fer-hi front, o potser sí. El pressupost publicat el 1994 a la pàgina 34, deia, i cito: "la clara voluntat política del Govern d'afrontar un canvi substancial en l'obtenció d'ingressos a través del nou ordenament del sector financer i de la revisió fiscal a través de l'establiment d'un sistema general d'imposició indirecta generalitzat, fa preveure que el dèficit que finalment es liquidarà serà sensiblement inferior al calculat en aquest pressupost." Fi de citació.

Ja sabem que va passar després.

Ja vam deixar palès en els pressupostos del 2003, eren molt més socials, ambiciosos en inversió i en nous projectes que els del 1994. Però els del 2004, també ho són de socials, de responsables, i de solidaris, i fins i tot més, encara que els consellers dels bancs de l'oposició ens continuïn criticant la nostra feina.

Per tant, el Govern presenta un dèficit de 34 milions d'euros que nosaltres defensem que és assumible. Des del 1996, els pressupostos han crescut cada any un 8,9%. Un 6,5% correspon a les despeses de funcionament, i un 17,1% a les despeses d'inversió. És a dir, que des del 1996 al 2004 s'ha pressupostat més de 690, repeteixo més de 690 milions d'euros en inversió directa del Govern.

Aquesta gestió desemboca al 2004 amb un dèficit de caixa de 34,4 milions d'euros, i hem emprés una reforma de la política d'ingressos no només prevista sinó que entrada al Consell General per al seu debat els propers mesos.

Per tant, aquesta ha estat la política lliberal: contenció i control de la despesa pública, prioritització de la inversió en els pressupostos i desplegament de nous recursos per a l'Estat.

Per això podem dir, des de les nostres files que reiterem la necessitat d'incrementar els ingressos de l'Estat i que el desplegament tributari iniciat des de l'any 2000, no és fruit de la improvisació, sinó tot el contrari, d'una previsió ben feta i estructurada en el temps per aplicar progressivament els diferents serveis de l'economia andorrana, un impost indirecte molt moderat.

Un cop aquests impostos siguin d'aplicació, el Govern estima i nosaltres ens ho creiem que s'incrementaran els ingressos totals en uns 40 milions d'euros en el pressupost del 2005. I això permetrà revisar l'aplicació actual de l'IMI i la taxa al consum a certs productes que són més sensibles a la competència exterior, com he dit anteriorment.

La culminació del desplegament impositiu indirecte permetrà més independència dels ingressos respecte a l'IMI, que els pressupostos segueixin creixent i seguir amb la línia inversora dels darrers anys. Invertir en infraestructures sanitàries, educatives, mediambientals, i així fer front a les necessitats dels ciutadans per avançar en la societat del benestar en general.

En aquest desplegament els ciutadans no veuran augmentar els preus dels aliments, de l'educació, dels serveis sanitaris, dels habitatges, entre altres, perquè s'han exemptat aquests béns de primera necessitat.

També es protegeixen les estructures hoteleres familiars de menys de cinquanta habitacions amb uns ajustaments dels mòduls.

De la mateixa manera la petita i mitjana empresa és qui fa i ha de fer la riquesa d'aquest país i per aquest motiu les creacions de noves empreses es veuran beneficiades amb una reducció de la quota el primer any i segon any d'activitat.

Per tant, insistirem en dir, perquè les xifres són tossudes, que aquests pressupostos són els que necessita el nostre país. També insistim en dir

que es presenta un dèficit important però assumible.

Malgrat això, reconeixem que existeix en aquest pressupost un desafortunat error de càlcul, senyors del Govern, que presenta un pressupost amb un superàvit de 32 euros que s'haurien de descomptar del dèficit de caixa i que confio que durant el treball en comissió es pugui subsanar.

També voldria destacar que aquest any la Llei del pressupost ha contemplat la proposta que va fer el Grup Parlamentari Socialdemòcrata per via d'esmena, eliminar la referència sempre que sigui possible de l'article 14.2, vam dir que ho faríem per a l'any següent i així ho hem fet.

I, abans d'acabar -si m'ho permet Sr. síndic- voldria dir que discrepem en la manera de veure aquests pressupostos des de les files de l'oposició perquè fomenten encara més aquests pressupostos la solidaritat social, i voldria citar uns exemples de partides del pressupost que així ho demostren.

La partida de beques i crèdits a l'estudi potser disminueixen però, s'han fet totes dues ampliables per fer front a les demandes que arribin. No és tant la quantitat pressupostada que s'ajusta a la realitat de concessions de beques i crèdits sinó la possibilitat de donar tot el que calgui si les demandes així ho justifiquen.

Les subvencions a les ONGs s'estan apropant al 0,7% de pressupost, xifra que ens vam comprometre a arribar al final de la legislatura, és a dir, pel pressupost del 2005. D'aquestes subvencions que representen el 0,5% del pressupost i que han crescut un 55% més que l'any 2003 destaquem el projecte UNICEF liderat per Andorra directament amb l'organització per promoure els valors democràtics a la zona dels Balcans.

En aplicació de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat s'han incrementat el 81% les pensions a aquestes persones.

Es dediquen gairebé 930.000 euros a les polítiques a favor de la infància, a la igualtat de gènere, a la inserció sociolaboral, i al projecte de menors.

Es destinen 338.000 euros als centres de salut.

La Llei del patrimoni cultural preveu dos milions d'euros de nova creació per ajuts a la conservació del patrimoni nacional.

No voldria acabar sense fer esment de la política mediambiental que ha dut a terme els governs lliberals dels darrers anys. Els dos

darrers pressupostos s'han vist marcats per la preocupació mediambiental a l'entorn del forn o de l'antic forn incinerador el que ha exigint una assignació suplementària de recursos tant econòmics com humans. A aquest efecte el pressupost d'enguany preveu partides per estudis i analítiques per 911.000 euros.

D'altra banda, estem fent front als nostres compromisos del Pla de sanejament i també voldria incidir en l'èxit de les recollides selectives que el Govern, amb els comuns, han tirat endavant.

Nosaltres acceptem la crítica i ens fem autocrítica però també s'ha de reconèixer que els pressupostos del 2004 són uns bons pressupostos.

Creiem que s'ha de continuar invertint en escoles, en depuradores, en carreteres, en política social, en política econòmica i altres, Sr. cap de Govern. Així ho continuarem fent, invertint per a tots els ciutadans d'aquest país.

I, per tant, creiem que aquest pressupost no és mereixedor, senyors de l'oposició de dues esmenes a la totalitat.

Hem prioritzat projectes, hem encaminat el desplegament tributari per donar els recursos suficients a l'estat en el futur i fent projectes nous que il·lusionin al país com els Jocs dels Petits Estats del 2005.

Per tant, i per acabar, diria que el pressupost que ha presentat el Govern no és ni tan improvisat ni té tants defectes, és un pressupost que aporta solucions a les problemàtiques actuals amb les inversions necessàries i prepara el camí per a l'Andorra del futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern té la paraula el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com és tradicional a cap Govern es fan molts comentaris del comentari que ha fet el president del propi grup parlamentari, però jo sí que li vull agrair, Sr. Càndid Naudi, que ha permès amb la seva explicació molt detallada completar tota la informació que ha donat el Govern a vostès senyors consellers i als ciutadans.

És bo que hagi arribat aquesta extensa explicació del que significa aquest pressupost que compartim, naturalment, totalment amb el que ha dit el nostre president.

I, referint-me, doncs, ara a l'esmena a la totalitat del Sr. Jordi Mas i dels seus companys del Consell General, diré que és clar, aquí ens trobem alguns punts que li senyalaré perquè, és veritat, que vostè s'ha referit repetidament a alguns temes pràcticament assumibles per la manera de com ho ha dit el Sr. Bartumeu i, per tant, jo els donaria per contestats tal com ho he contestat abans. La Sra. ministra potser completarà algun dels punts que jo no digui. És cert que, a veure, no és un problema d'un pressupost d'un país que el tabac hagi baixat. Si la gent fuma menys tant de bo però, sobretot, el que sí que ens preocupa no és que la gent fumi menys

-que això és bo- sinó que la gent compri menys el tabac a Andorra que en altres llocs, però aquí estem davant d'una macroestructura europea contra la qual no podem lluitar. No tenim mitjans per canviar les decisions europees. Europa només permet que a Andorra es pugui comprar quinze paquets de tabac mentre que en els països europeus els permeten no solament vuit mil cigarretes sinó que a més a més les pròpies directives europees insisteixen en dir que entre països que amb els quals no hi ha duanes -com són les d'Europa, per exemple les d'Espanya i França- el ciutadà pot portar tot el tabac que vulgui. Per tant, per a molta gent és preferible comprar molt més tabac a Espanya per portar-lo a França o a Bèlgica per portar-lo a Anglaterra, o a les vores de l'est d'Europa per entrar-les a Alemanya que no petites quantitats que se'ns permeten a Andorra. Això és un fet que l'hem de lamentar perquè és així però que no deixa de ser una curiositat en la legislació europea que permet aquestes grans diferències de preu i, en canvi, la llibertat total de portar les quantitats que es vulguin d'un país a l'altre. És un tema puntual.

Un altre tema puntual, possiblement la taxa del bingo produiria un milió d'euros més. No crec que això es pugui comparar amb l'augment de les taxes bancàries i tampoc es pot comparar el negoci de dos bingos amb els negocis bancaris que hi ha a Andorra que gaudeixen, com és natural i com ha volgut la Constitució i la Cambra amb les lleis, d'una protecció especial no d'un oligopoli sinó d'una dificultat d'instal·lació de molts més serveis bancaris.

Voldria dir, breument també -i això ja ho hem dit, i ho hem repetit, i potser no ho hem dit prou- que el plantejament del forn incinerador no incita a incinerar, i les xifres que estan donant-se contínuament sobre quina és la quantitat que s'està incinerant avui en dia, el que s'està reciclant el que ens permet és saber que hi haurà un forn dimensionat adequadament. El problema dels forns anteriors és que van quedar saturats molt més aviat, i si ja sabem que poden quedar saturats molt aviat seria imprudent de fer una adjudicació d'un forn que ja sabéssim que en poc temps s'hauria de doblar, pel que representa després una nova inversió d'aquest caire.

I, per resumir també voldria dir que el Sr. Bartumeu m'ha facilitat la feina i comparteixo el que ell ha dit. En un tema parlant de l'esmena a la totalitat vostè diu... el Sr. Bartumeu diu que la reforma impositiva que fem arriba tard i és dolenta. No és el que farien ells... és dolenta per ells, no és la que farien ells, és veritat, ells han dit una altra forma. I, vostè diu que arriba massa aviat i que no ve precedida de prou informes... em sembla que he entès això.

Llavors, és clar, el paper dels lliberals d'alguna manera correspon a allò que pensem que tenim dins de la societat andorrana, un paper bastant equilibrat i un paper, jo no diria centrat perquè és una paraula que no m'agrada, i tampoc discutiré aquí si vostès són més de la dreta que nosaltres o més de l'esquerra que nosaltres, però sí que no deixa de ser una constatació clara, que nosaltres a la nostra feina és d'intentar fer el millor possible en el millor temps possible, però sense estar d'acord amb vostè en aquest cas i tampoc d'acord amb el Sr. Bartumeu i així intentem tirar endavant i em sembla que prou bé que ens està sortint, com a mínim en tots els anys que no hem hagut d'incrementar el dèficit i, en el moment que hem incrementat el deute d'una manera assumible com el Sr. Bartumeu mateix ha reconegut.

De moment, gràcies Sr. síndic i li demano si li pot donar la paraula o no cal, a la Sra. ministra, i res més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a un altre torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, sí Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas, veig que m'he expressat bastant malament i veig que la meua intervenció no anava en la línia que vaig entendre tant del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata com dels altres membres de Govern.

El que he volgut dir no és que arriba massa aviat i massa de pressa. En un cert moment he dit que aquest desplegament legislatiu s'havia de fer ja fa temps i per tant, en quasi deu anys de Govern jo entenia que s'havia d'haver fet a l'inici, el qual hagués pogut permetre un desplegament molt més pausat i no de cop i volta. I quan feia referència a les analítiques... millor dit, als informes de repercussió jo penso que no solament amb aquest sinó que molts projectes de llei haurien d'anar acompanyats de quina és la repercussió econòmica que representen per aquesta gent.

Jo penso que aquesta és la reflexió que he volgut fer.

La nostra proposta tributària, si recordem molt bé en aquesta Sala, vam fer una proposta que anava fins a un termini de tres legislatures pràcticament. I, anava una mica en aquesta línia. Nosaltres intentem fer el desplegament total, tal com s'està fent de les lleis de l'impost indirecte, de l'impost general indirecte i amb el qual acabava transmetent amb altres projectes i amb altres propostes de caire fiscal que també sento o que veig de tant en tant que estan sortint.

Per tant, la idea no és aquesta de què arriben de cop i massa d'allò... sinó que ja havien d'haver arribat ja fa temps. Per tant, entenc que al 1994... o millor dit al 1995 quan vostès van accedir aquí, si haguessin fet el mateix que han fet a partir del 2000, avui tindríem molts més recursos i tindríem també una altra capacitat molt més bona.

No sé si he explicat bé la situació del nostre grup en aquest aspecte, però en cap moment vull que s'entengui de què no hi ha d'haver aquest desplegament sinó que ja hauria de ser patent, aquest i el que manca encara.

Continuaré amb la intervenció del president del Grup Lliberal que ha fet un llarg exposat, com no podia ser d'altra manera, de defensa del pressupost del seu Govern i amb el qual... bé,

això és la funció del grup majoritari d'aquesta Cambra. Però, en tot cas, per algunes reflexions pel que fa referència a la seva intervenció.

L'economia està creixent -ens diu- en un cert moment i que està creixent en un sector... bé, que està creixent d'una manera moderada. Nosaltres, com hem manifestat anteriorment li dic que l'economia està estancada. Vostè va anar una mica més lluny. No vol dir que estigui parada o que no hi hagi un creixement tal com estava dient vostè, que pot haver-hi un creixement en alguns sectors, però, en canvi altres sectors que estan bastant perjudicats i no solament pel creixement sinó *inclús* per la competència que s'està portant o que s'està duent a terme des dels nostres veïns, amb el qual penso que això és un tema important i a tenir en compte, i recullo que vostè ha fet una assegurança a Govern i penso que és bo de tenir-ho en compte.

Pel que fa a les importacions, marquen un increment moderat, de totes maneres estem per sota, estem per sota de les de l'any passat i estem per sota amb sectors importants com el tabac i les begudes -i vostès mateixos ho han dit- que són dos dels productes... o dos dels sectors dels productes importants que marquen un increment... que marquen un volum econòmic del pressupost de l'estat... un volum important.

Pel que fa a FEDA i STA vostè ha comentat de què aquests anys tornaven a repartir beneficis, com cada any, evidentment, i aquests beneficis són els que sempre han anat a menys aquests darrers dos anys a les arques del Govern amb els quals li han permès maquillar les xifres econòmiques de la seva diferència econòmica, és a dir, del deute pressupostari.

La inversió en la xarxa viària, vostè ha fet bastant èmfasi en aquest aspecte de què hi ha unes partides importants que representen més del 50% de la capacitat d'inversió en obra pública, i nosaltres fem referència, justament, a què encara fa falta més inversió en aquest aspecte. Dèiem que tenim una manca d'inversió amb el que és la xarxa viària de les carreteres per poder donar sortida o solució als problemes que avui té plantejats Andorra en aquest sentit.

També ha parlat del dèficit pressupostari actual. El nostre grup només ha constatat el dèficit que hi ha, no hem entrat a valorar ni quin és ni quin no és, però vostè sí que ha fet una afirmació o una intervenció referint-se al

dèficit de l'any 1994... al pressupost de l'any 1994, perdó!

Al pressupost de l'any 1994, evidentment estava en una situació molt diferent, i ja vaig tenir l'ocasió també de dir-ho l'any passat, de què cada vegada que es parli de la situació d'un any anterior o de deu anys anteriors com és en aquest cas, s'han de posar tots els elements en el mateix lloc. En aquell any hi havia un plantejament tributari important que s'havia presentat -i vostè n'ha fet referència en la seva intervenció amb el qual permetia d'avançar per cobrir el deute pressupostari o el dèficit pressupostari que es plantejava en aquell moment.

De fet, el nostre plantejament sempre va en la línia de dir que necessitem més recursos i així ho he volgut interpretar en la meua intervenció. Convenen més recursos, ja fa temps que hauríem de tenir més recursos per poder, justament, fer front a aquesta capacitat d'inversió que necessita el país, i cada vegada ens estem ajustant més a una situació de què ens estan pressionant les reals necessitats d'inversió i, per tant, hem d'anar de pressa a fer el desplegament tributari. Aquesta és una mica la reflexió que feia en la meua intervenció.

Vostè ha fet referència també, reiteraven vostès mateixos incrementar els ingressos, i vostè diu que l'aplicació de la política tributària del Govern no és improvisada, que des de l'any 2000 estan aplicant un plantejament de desplegament de l'impost general indirecte i és correcte i és així, i jo no em refereixo justament a l'any 2000 sinó que em refereixo al temps passat que és des de l'any 1996 que vostès estan governant. Això és el que volia recordar.

En la política mediambiental ... a sí al 1995, ja els hi prenia un...

(Se senten veus)

En la política mediambiental i amb la recollida selectiva de residus que s'està realitzant avui és ben cert de què els comuns s'han implicat realment i que hi ha una bona sensibilització en el carrer i en la ciutadania de què han de propiciar una política justament selectiva i de reciclatge del que són els productes.

Jo penso que aquest és un element important i, per tant, la política mediambiental que ha de portar el Govern que ja he dit anteriorment i que el Sr. cap de Govern m'ha contestat i ara li diré també, de què la diferència en aquesta aplicació de la política amb el contracte que s'ha signat o amb el plec de bases no correspon al

mateix perquè vostè ens diu que la seva política de tria selectiva, o millor dit, d'incineració no la limiti i, en canvi, si recordo bé el plec de bases deia que l'empresa havia d'incinerar com a mínim 15 tones de residus... com a mínim, no vol dir com a màxim. Si és com a màxim, cada vegada es pot anar reduint. Vull dir que si es van reduint aquestes tones això vol dir que hi ha d'haver una part important que fomentarà el reciclatge.

Pel tema del tabac també m'he expressat malament pel que veig, perquè quan he fet referència al tabac era perquè és un element important a dins de la recaptació tributària, és un producte important, però jo no feia referència al tabac sinó a la realitat de què un impost indirecte no pot dependre d'un sol producte, la qual cosa vol dir que hi ha d'haver una política tributària més important i saber realment quins són els problemes que vostè mateix ha dit sobre el tema del tabac, la capacitat que tenim d'exportar aquest producte que ens ve marcat per l'acord amb la Comunitat Europea i, per tant, aquest és un element prou important.

I, sobre la taxa del bingo -que acabaré amb això- evidentment que no representa un ingrés molt important però sí que penso que és important de marcar una política fiscal sobretot en temes com aquest que hi ha la possibilitat d'incrementar després de tres o quatre anys que està implantada aquesta llei per poder-ho anar pujant tot, i que té un marge superior que no es pot arribar a passar. I, per tant, entenem que únicament per la sensibilitat de poder veure de què la política fiscal s'embarca a tot arreu, també hi podria ser.

Fins ara, de moment, res més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Jaume Bartumeu té la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, com que el president del Grup Parlamentari Lliberal no m'ha contestat quan tocava i m'ha contestat ara, haurem de replicar, no?

Tot i que he de confessar que fins ben entrada la seva intervenció he quedat una mica desorientat. Em semblava que estava,

precisament, en un debat d'orientació política del Govern i no en el debat del pressupost.

Miri, Sr. Càndid Naudi! Nosaltres l'informe de la Cambra de comerç ja ens el vam llegir i, fins i tot, hi vam anar el dia que es va presentar.

Per tant bona part de les xifres que ens ha donat ja les donàvem per conegudes.

Una cosa són les paraules -ho he dit en la meua intervenció en el debat d'esmena a la totalitat del pressupost-, i l'altra els fets que es deriven del pressupost.

Les xifres econòmiques aquestes que ens ha citat i que vénen gairebé totes de l'informe de la Cambra, doncs, formen part de l'economia real amb la qual ja hem coincidit gairebé diria jo abans amb la seva ministra, que no és pas a través del pressupost que s'incentiva l'activitat econòmica d'aquest país.

La nostra esmena plantejava una llarga sèrie d'objeccions en aquest pressupost. Reducció de la despesa social?... no m'ha contestat... el que hi ha al pressupost, que ens ha dit, ja ho sabem. Nosaltres el que hem dit és que primer: no n'hi ha prou i segon: hem demostrat que es redueixen partides que ja hi eren.

Quant hi ha d'atenció a la infància?... ja ho havíem vist... nosaltres el que diem és que hi ha menys que l'any passat i que hi hauria d'haver més que l'any passat.

El desgavell dels plurianuals?... no s'ha esmentat...

Carregar el finançament de la sanitat a l'usuari i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, és a dir, dos vegades a l'usuari?... primer, quan hi vas i després quan cotitzes... no hi ha resposta!

Cultura... no hi ha resposta!

STA, repartiment de beneficis... fantàstic! Però mentre repartim els beneficis, el correu electrònic no va i, com he dit abans, ningú ens contesta què passa amb el servidor del correu electrònic... Però, repartim beneficis. Si després no podem fer funcionar els correus electrònics aquests que s'han venut amb la societat de la informació per servir per a dinamitzar les empreses, no passa res... repartim beneficis.

Control pressupostari... ningú diu res aquí!

Noves incorporacions al Ministeri d'Educació. Miri! S'han oblidat... -ja que ens les ha esmentat per departaments o per serveis o àrees- s'han oblidat dels nous vigilants d'autobusos -aquests que ara es veu que han de buscar-, i s'han oblidat també de la privatització parcial de les

ajudants que s'han passat a les empreses privades.

Millorar la xarxa viària i els túnels... Parlem-ne un moment d'això perquè la veritat, això sí que me n'havia oblidat en l'anterior intervenció. És clar, si hem de fer tants túnels potser que els fem millor que el Túnel del Grau de la Sabata perquè sinó haurem de fer previsions per pagar-lo dos vegades el túnel, com ha passat amb el Túnel del Grau de la Sabata.

I, finalment, és clar, havíem canviat de president de grup i fins que no hem sentit allò de "els números són tossuts", pensàvem que havíem canviat de ploma... però, no!... continuem amb la mateixa ploma i, per tant, li asseguro que trobàvem a faltar el del Govern del 1994...

(Se sent riure)

Ho trobàvem a faltar...

Ja hi tornem a ser... miri! Els ingressos anaven lligats a unes lleis bancàries. Uns, vostès, les van retirar; les van tancar en una caixa forta. Uns altres, nosaltres, les vam tornar a portar aquí perquè es votessin. El lapsus sobre els de l'oposició i els dels bancs ha sigut també molt il·lustratiu. En aquell moment, els dels bancs, -no els de aquí, els d'allà-, els dels bancs no criticaven la seva actuació. Nosaltres, sí.

Habitatges. El de l'exempció de l'IMI, en termes col·loquials i cordials, molt fort de cafè, eh? En uns moments on la vivenda en aquest país ha pujat i s'ha encarat amb percentatges esfereïdors, pretendre que el suport a l'accés a l'habitatge a la ciutadania passi per eximir-los d'un mínim percentatge d'un impost indirecte, és molt fort de cafè i és molt il·lustratiu del que entenen vostès i que entenem nosaltres per política social. No hi haurà solució en l'equilibri social en matèria d'habitatge si no es fa una política d'accés a l'habitatge, i pretendre que reduint aquesta taxa s'està facilitant l'accés a l'habitatge de les persones andorranes que no tenen mitjans suficients per arribar-hi a partir del mercat, ens sembla fort de cafè.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc per contestar al Sr. Mas.

Li diria, Sr. Mas, que segurament puc recollir moltes de les suggerències que vostè fa i el Govern també, i per això li estem agraïts, no?

Quant als beneficis de FEDA i STA que vostè ha mencionat i que aprofito jo també per contestar al Sr. Bartumeu. A veure, jo feia menció d'aquests beneficis perquè en aquesta Cambra s'ha dit varies vegades -i jo almenys ho he sentit així i si no ho he entès així-, que aquestes empreses estaven descapitalitzades i, per tant, que no podien invertir i, per tant, no quedarien beneficis.

A veure, no ha sigut el cas. Me'n congratulo i això és una altra cosa.

A veure, a l'any 1994 només feia una constatació, res més que això -i això també va per vostè Sr. Bartumeu.

A veure, quant a vostè Sr. Bartumeu, és que ja ho he dit a l'inici de la meva intervenció. Això seria un debat que podria durar fins aquesta nit, i en aquest moment ja són les set menys quart.

Jo intento, convenço, segurament no me'n surto però vostè tampoc em convenço a mi. Llavors, això deixem-ho ja per contestat perquè no pretenc en cap moment, però m'agradaria si fos possible de què vostè no presentés una esmena a la totalitat i que votés aquests pressupostos.

Però, ja, com he dit a l'inici de la meva intervenció això no és possible. Permeti'm que acabi aquí la meva intervenció i que digui el mateix que he dit al principi de la meva intervenció, és a dir, jo intentaré convèncer-lo a vostè... no es deixa? Doncs, deixem-ho així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Govern alguna intervenció? No?

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Mas?

Pel Grup Socialdemòcrata cap altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervencions donaria per acabat el debat també d'aquesta segona esmena i procedirem tot seguit a la votació, que es durà a terme per separat de les dos esmenes tal com abans ho ha demanat el Sr. Bartumeu.

Doncs, us recordo que no és no a l'esmena i sí és sí a l'esmena i, per tant, en aquest cas seria el retorn del Projecte al Govern.

Passarem tot seguit a la votació de la primera esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau.

El Sr. Esteve López:

9 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

És això?

Perdó. Falta el Sr. García i falta el Sr. Daniel Mateu, el qual faria 25. És a dir, és el total que no...

El Sr. Esteve López:

Serien 9 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Sí, és això.

Doncs, 9 sí i 16 no. Efectivament.

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada, doncs, l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Procedirem, doncs, tot seguit a la votació de la segona esmena, en aquest cas, presentada pels Srs. Jordi Mas Torres, Josep Ribera Ambatlle i Joan Monegal Blasi.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau.

El Sr. Esteve López:

3 sí, 6 abstencions i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat també queda desestimada aquesta esmena a la totalitat i per tant, doncs, havent-se presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de llei del pressupost seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Abans de passar al segon punt de l'ordre del dia, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

Gràcies.

(Són les 18.45h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 19.00h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb el punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de protecció de dades personals.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 46/2003 del 20 d'octubre.

El Sr. Roc Rossell Dolcet nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Rossell.

El Sr. Roc Rossell:

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions mantingudes el dia 2 i 16 de juny, el 14 i el 23 de juliol, el 4 de setembre, el 6 i el 13 d'octubre del 2003 va analitzar en un bon clima de treball i diàleg el Projecte de llei de protecció de dades personals i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 74 esmenes, 55 per part del M. I. Sr. Francesc

Rodríguez Rossa i 19 per part del M. I. Sr. Joan Monegal Blasi.

De les 74 esmenes presentades: 45 esmenes han estat aprovades per unanimitat, 19 esmenes s'han transaccionat per unanimitat i 8 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn de l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui al Ple d'aquest Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei qualificada de protecció de dades personals és d'aquelles lleis que vénen a cobrir una llacuna molt important en el nostre ordenament jurídic.

Per tant, amb aquest objectiu, esdevé una de les lleis de transcendència d'aquesta legislatura especialment per complir, dins una de les seves diverses finalitats, amb la protecció del dret que tota persona té a la seva intimitat però al mateix temps, pretén harmonitzar la protecció del referit dret amb la gestió que desenvolupen entitats públiques amb finalitats d'interès públic i entitats del sector privat per a promoure activitats econòmiques i administratives.

La Comissió Legislativa d'Interior durant els mesos proppassats ha procedit a l'examen de les esmenes formulades pels diferents grups parlamentaris. El Centre Demòcrata Andorrà en la formulació de les respectives esmenes ha pretès aportar al text major coherència del seu articulat, subsanar errors puntuals de contingut del propi text i aportar major seguretat jurídica, vetllant pel compliment de l'esperit constitucional, circumstància que si bé, com a facultat revisora dels grups parlamentaris als projectes de llei, esdevé ineludible, en el cas que ens ocupa, és especialment sensible atenent que la regulació incideix en un dret fonamental com és la intimitat de les persones.

La rellevància cada cop més preeminent de l'ús de la informàtica i el tractament de dades informàtiques, fa que s'hagi d'entrar a regular justament aquest tractament de dades personals per tal que l'ús abusiu de les noves tecnologies de la informació, aniquili o deixi totalment ineficaç la previsió constitucional de protegir i salvaguardar els drets de la personalitat emergents de la vida privada d'una persona.

Així, doncs, amb la pretensió de donar a llum un text més precís a fi d'assegurar la seguretat jurídica del dret a protegir, i dels administrats en definitiva, entenc que la Comissió Legislativa d'Interior, que ha realitzat la tasca de revisió de les esmenes -malgrat l'excessiu tecnicisme de la redacció de la llei-, ha assolit els seus objectius.

Especialment el Centre Demòcrata Andorrà, en la formulació d'algunes de les seves esmenes, incorporades al text de forma transaccional, ha pretès objectivar l'actuació del prestador del servei, propugnant que sigui la llei la que introdueixi el màxim de criteris o principis generals als quals s'hagi d'ajustar el prestador del servei de dades personals, minimitzar en allò que sigui possible, la intervenció del responsable del tractament de les mateixes. Entenem, així doncs, que el professional de la informació no pot realitzar la seva tasca sense límits, essent un d'aquests, possiblement el més important, el consentiment expressat de les persones titulars de la informació que s'ha de gestionar.

Finalment i en relació concretament a l'article 38 relatiu a l'Agència andorrana de protecció de dades que gestionarà el registre públic d'inscripció de fitxers de dades personals, entenem encertada l'actual redacció que promou la creació d'aquest organisme amb caràcter públic, amb personalitat jurídica pròpia i amb independència de les administracions públiques i amb plena capacitat d'obrar.

Òbviament formulada la creació de dita agència amb les capacitats i qualitats esmentades, es garanteix la seva major independència i la seva equidistància i neutralitat per a controlar tant els poders públics com a les entitats privades.

Preveiem, doncs, dit organisme amb autonomia orgànica i funcional i pel fet que tingui endemés assegurada la designació parlamentària en part dels seus membres, creiem que s'assoleix la desvinculació dels poders administratius públics a diferència de la proposta de llei

entrada davant la Comissió Legislativa d'Interior.

Per aquests raonaments, avancem que el Centre Demòcrata Andorrà votarà favorablement l'aprovació del text proposat.

El Sr. síndic general:

A continuació té la paraula pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

L'aprovació d'una llei que reguli de forma genèrica la creació de fitxers de dades personals, així com la protecció d'aquestes dades, ha estat demanada de forma reiterada en aquesta Sala pels consellers generals socialdemòcrates. Avui, esperem, estem segurs, veurem definitivament fet realitat aquest anhel.

Si bé fa pocs anys la conveniència d'aprovar aquesta normativa no era evident, la rapidesa amb què evoluciona la tecnologia, sobretot la dels mitjans informàtics, fa que la regulació esmentada hagués esdevingut ara necessària. D'altra part, si tenim presents les disposicions constitucionals relatives al dret a la intimitat de les persones, la necessitat es convertia en urgència. El Govern, finalment, reconeixent sens dubte la bondat de la regulació demanada, va entrar a tràmit parlamentari un projecte de llei que, amb les modificacions aportades en el si del treball en comissió legislativa a partir de les esmenes presentades pels grups parlamentaris, avui segurament aprovarem.

Encara que sigui de forma breu, ens volem referir a les modificacions que ara esmentava. Com ja s'ha dit -com ha dit el ponent-, el Projecte de llei va merèixer 74 esmenes a l'articulat, la immensa majoria de les quals han estat aprovades. Tant el plantejament inicial com el treball d'anàlisi de les mateixes, però, no ha estat gens fàcil. Un redactat molt tècnic -com també ha recordat el company Monegal- del projecte de llei inicial -que encara s'evidencia de forma clara en el resultat final- així com l'extrema precaució que havia de merèixer el tractament de les disposicions per regular un tema tan delicat, han motivat que l'anàlisi s'hagi allargat i que moltes esmenes hagin estat objecte de transacció, havent arribat però al final a un resultat

-almenys així ho pensem nosaltres- que podem qualificar de satisfactori.

Amb les nostres esmenes, a més d'aportar un complement necessari de precisió orientat cap a l'assoliment d'una més gran seguretat jurídica, hem volgut millorar -i pensem que s'ha aconseguit de forma evident- dos temes que considerem essencials. El primer és la definició de l'objecte i de l'àmbit d'aplicació de la llei, així com la definició dels conceptes que es van desenvolupant al llarg de la mateixa; el segon és l'assoliment per part de l'Agència andorrana de protecció de dades d'una independència absoluta de les administracions públiques. Encara que hem de suposar que l'actuació d'aquesta, en el cas que hagués depès del Ministeri de la Presidència del Govern -tal com estava previst al text original del Projecte de llei- hauria estat totalment objectiva i independent, sens dubte el fet que finalment els seus membres siguin designats pel Consell General, així com que tingui la condició d'organisme públic amb personalitat jurídica pròpia sense cap lligam de dependència orgànica amb els estaments polítics, seran elements decisius per esvaïr completament qualsevol dubte que eventualment algú hagués pogut expressar al respecte.

La llei que s'aprovarà pensem que respon al conjunt de les inquietuds expressades quant a la necessària protecció de la intimitat de les persones pel que fa a la creació i la gestió de fitxers de dades personals. Amb el convenciment que entre tots en sabrem fer un bon ús, només podem que felicitar-nos de la seva aprovació definitiva.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Joan Albert Farré.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El que es sotmet avui a examen per la vostra presa o no en consideració, és el primer Projecte de llei relatiu a la protecció de dades personals de les persones físiques.

És cert que un dels atributs consolidats de la nostra societat, és el de ser la societat de la informació, generant així un processament de

dades constants, sovint més enllà del pensament de molts ciutadans i on és fàcil qüestionar-se, com han pogut arribar a disposar de les meves dades? i, on poden anar a parar aquestes dades?, provocant així les típiques reticències de molts individus alhora de facilitar les seves dades per por de què se'n pugui fer un ús indegut.

De ben segur la informàtica ha sigut un detonador exponencial en el tractament de dades i en els mitjans de cessió i transferència de les mateixes, però no podem oblidar que malgrat visquem en una societat plenament automatitzada, aquests neguits dels ciutadans no poden quedar desatesos i més quan per altra banda disposem d'un ordenament jurídic més garant que mai dels drets i llibertats de les persones, com molt bé mostra la nostra Constitució que atorga el caràcter de dret fonamental a la intimitat de les persones.

Si la intimitat de les persones representa un nucli d'interessos vitals digne de protecció per la nostra societat, ens cal també una eina que ens aporti els mitjans i procediments de control adients per tal de què tothom que pugui sentir potencialment vulnerats els seus drets disposi d'un marc legal d'actuació que a demés d'aportar-li seguretat jurídica, li permeti garantir i defensar els drets en aquest camp.

Tres han estat els principis rectors d'aquesta Llei a l'hora d'elaborar-la i treballar-hi.

El primer, que el grau de protecció que es confereixi sigui raonable i suficient per la intimitat de les persones; el segon, que aquesta protecció no impliqui obligacions excessives pel ciutadà, dificultant les activitats econòmiques de gestió o administració de les entitats públiques i privades; i per últim, aproximar la legislació andorrana a les normatives europees i del seu entorn.

Així, fets habituals com la creació de fitxers de dades, el dret d'informació de l'individu quan les seves dades siguin objecte de tractament, el dret a contrastar-les, o si s'escau d'oposar-se al tractament, entre altres, quedaran més coberts i garantits amb aquesta Llei que avui es sotmet a aprovació.

Malgrat parlem d'un tema complex i, com s'ha dit, bastant tècnic, també convé trametre serenor al ciutadà, donat que aquest Projecte de llei s'ha mirat de fer de la manera menys traumàtica possible pel ciutadà atorgant-li les màximes garanties, però vetllant alhora perquè després aquestes no es converteixin en

càrregues excessives i feixugues que puguin dificultar l'activitat diària de les empreses o de la pròpia administració.

També cal posar de manifest que mitjançant aquesta nova Llei s'aproxima la legislació andorrana a la normativa del nostre entorn, amb la que convé estar-hi en sintonia donades les creixents interaccions entre el nostre país i els països veïns, on cada vegada s'exigeixen més garanties en els processos de transmissió de dades tant pels destinataris de les mateixes com pels propis emissors.

Finalment, agrair a tots els membres de la Comissió d'Interior el treball realitzat, sense oblidar al company Antoni Martí que va presidir la comissió en el decurs de la tramitació i discussió d'aquest Projecte de llei, perquè penso que entre tots hem acabat confeccionant un text millorat i força consensuat que espero pugui respondre a les necessitats imperants de la nostra societat, i acabar amb tot allò que pugui representar la més mínima arbitrarietat pels ciutadans que eventualment es puguin sentir agredits en la seva intimitat.

És per tots aquests motius que el Grup Parlamentari Lliberal votarà a favor de la presa en consideració d'aquest Projecte de llei tal com esperem que facin els altres grups i també el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació d'aquest Projecte de llei per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dret de superfície.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 49/2003 del 5 de novembre i el Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez del Grup Socialdemòcrata que ha presentat la Proposició de llei.

Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Pot semblar que la regulació d'una matèria com el dret de superfície no és en aquest moment un tema que hagi de tenir prioritat pel que fa a la labor legislativa del Consell General. Tanmateix, l'aprovació per part de la majoria de la Cambra de la Llei d'ordenació del territori i urbanisme així com la situació de relativa inseguretat jurídica existent pel que fa als contractes de cessió d'ús sobre béns que tant particulars com estaments públics tenen subscrits amb tercers, ens han portat a presentar a tràmit parlamentari la Proposició de llei que avui decidirem, o no, de prendre en consideració.

Cal dir de bon principi que a l'origen del text de la Proposició de llei de regulació del dret de superfície que ara analitzem no hi ha el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Com de tots els presents és sabut, el Comú d'Encamp ha promogut aquest text perquè, en el moment de regularitzar algunes cessions d'ús sobre béns de titularitat comunal, s'ha trobat amb certes dificultats que formalment podien posar en entredit la validesa de les mateixes per manca d'una legislació específica que en regulés les condicions en què s'havien de fer o per les limitacions que les normes existents imposen a aquest tipus d'actes.

A finals de la primavera passada els membres de l'esmentat comú van exposar aquestes inquietuds als consellers generals d'Encamp de tots els grups parlamentaris representats en aquesta Sala i ens van comunicar el text que avui estem analitzant. Tant la impressió positiva que es va desprendre de l'anàlisi general del mateix així com la reconeguda capacitat i coneixement del tema del catedràtic a qui li va ser confiada la redacció de l'avantprojecte, i que també va participar en la presentació del mateix, ens van semblar gairebé suficients com per poder entrar a tràmit parlamentari la Proposició de llei.

Quan vam fer l'anàlisi detallada del contingut, tant el fet de què es tractés d'una regulació general del dret de superfície, com que aquesta es fes des del punt de vista civil i, per tant, com a figura de dret privat, però reconeixent el text alhora, de forma explícita, que les administracions públiques podran utilitzar la figura per a la gestió de béns de titularitat

pública, ens van confirmar la creença de què es tractava d'un text complet i positiu i ens va acabar de convèncer de l'oportunitat de la seva tramitació.

La voluntat de què la proposta fos presentada de forma conjunta per tots els grups parlamentaris no s'ha pogut materialitzar. Es va intentar per tots costats però la negativa d'una majoria de consellers generals del Partit Lliberal -amb l'argumentació, respectable, que no era el moment apropiat- ho ha fet impossible. Nosaltres, convençuts de la bondat del text i de la relativa urgència en la tramitació del mateix, i davant l'educada negativa dels altres dos grups, vam decidir d'entrar-lo a tràmit tots sols. Desconeixem els arguments en què s'ha assentat la decisió dels altres grups ni fins a quin punt estan a favor o en contra del contingut del projecte, ja que l'únic argument que se'ns va oferir és, com acabo de dir, que no era el moment, sense concretar el perquè. Escoltarem, doncs, ara amb atenció les intervencions que pensem que seguiran i, en tot cas, ja tornarem a parlar més endavant per completar de forma més detallada el nostre exposat de defensa de la Proposició de llei, si en veiem la necessitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, passarem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt ? Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Havent-hi intervenció, només per complementar el que acaba de dir el company Francesc Rodríguez, aquest text que ens havia fet arribar el Comú d'Encamp i ho vam trametre a tots els grups parlamentaris.

Nosaltres des del Grup Mixt -perquè en vam parlar amb tots els membres del Grup Mixt- és un text que ens va semblar idoni -que ens sembla totalment idoni- per poder donar sortida a la regulació del que és el dret de superfície a més a més de solventar els problemes que molt bé han expressat.

El consens inicial que s'havia plantejat en la presentació d'aquest text no va ser així i el Grup Socialdemòcrata va presentar pel seu compte el

Projecte a tràmit parlamentari tot i que després debatrem un altre punt que també fa referència al mateix.

Des del nostre grup, nosaltres estàvem i estem totalment d'acord amb la regulació d'aquest text legislatiu tal com està presentat i li donarem suport.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Sí, Sr. Roc Rossell teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo volia fer una mica l'històric però el Sr. Rodríguez ho ha avançat i jo voldria materialitzar i contestar-li de què no és que nosaltres no estem a favor de l'aprovació d'aquest text sinó que li donaré les nostres raons i suposo que les comprendrà.

La gestació d'aquest projecte a mi ja em sembla que és una forma molt irregular perquè evidentment aquest projecte va sortir de la voluntat del Comú d'Encamp amb una finalitat que aquí s'ha esmentat però no s'ha dit clarament. És a dir, la finalitat era regularitzar una sèrie de censos emfitèutics que en contra -i per tant legals- s'havien fet des de la publicació del Codi de l'Administració de l'any 1989.

Jo puc entendre que no hi hagués hagut aquesta revisió o no s'hagués pogut presentar davant del Consell General abans un text alternatiu que no limités la possibilitat de la durada dels censos emfitèutics abans de la Constitució, -perquè vostès saben millor que jo quins eren els poders d'aquesta Cambra i la protecció dels nostres senyors el que ens permetien-, però, evidentment des de què es va promulgar la Constitució fins avui hi ha hagut temps més que suficient perquè aquest text de llei i aquesta urgència -aquesta urgència que deia el Sr. conseller- s'hagués materialitzat en un projecte de llei.

Per què no s'ha fet això?... És a dir, jo llenço la pregunta perquè com he dit en alguna de les meves poques intervencions en aquesta Cambra, les coses no arriben per casualitat aquí sinó que hi ha una motivació a darrera que algunes persones coneixen i altres no coneixen. I, evidentment no faré menció de la finalitat o del que ha impulsat a presentar, en aquest

moment, aquest Projecte de llei que reguli el dret de superfície, però, sí que voldria dir que la finalitat -i això que quedi molt clar- i interès del Comú d'Encamp a què es presentés aquest projecte aquí era un: que regulés la durada dels censos emfitèutics que ells ja havien complert o establert amb els particulars -que suposo actuant de bona fe- havien subscrit. Llavors, la finalitat és regular la durada d'aquests censos emfitèutics, i vostès volen regular això en funció d'una altra figura jurídica que és el dret de superfície que ben bé no és igual, i no és igual perquè el cens emfitèutic, la seva durada si no és definitiva sigui cada vegada que la renovació dels censos emfitèutics es prolonga la durada del cens en funció del contracte inicial, cosa que no passa amb el dret de superfície. El dret de superfície tal com ho han presentat vostès aquí té una durada determinada i, per tant, pot atemptar als interessos de les persones que han subscrit aquests censos amb anterioritat amb tota la bona fe.

Per tant, no és que no toqui fer això, és que la finalitat de la presentació d'aquest Projecte de llei vostès l'han desvirtuat o l'han canviat i això és el que jo entenc, i els hi dic a vostès amb tota l'honestedat.

Per tant, els hi adelanto que el Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra de la seva Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per explicar el motiu de la no presentació del criteri que és habitual del Govern, en aquests casos, de fer-ho quan és un tema d'aquesta importància.

Al coincidir pel treball que es fa amb la presència del grup parlamentari del Govern, la presentació d'una altra proposició de llei amb la mateixa finalitat però amb una forma que tant el Govern com el grup parlamentari, sobretot, considera que és més adequada i que va en el mateix sentit, el Govern ha preferit dir ara aquí que dóna suport... bé, no que doni suport sinó que coincideix amb la proposició de llei que s'estudiarà en el pròxim punt i que s'ha

presentat pel Grup Parlamentari Lliberal tot i dir que és una regulació que requeriria un debat quasi bé jurídic d'alta volada amb catedràtics de tota mena perquè és prou complicat, i no estem convençuts de què sigui una solució definitiva, sinó que potser s'haurà de... -sense preses, una vegada s'hagi resolt la necessitat de regular això, com molt bé ha dit el Sr. Roc Rossell-, anar cap a una regulació encara més extensa que formi part d'un codi d'una part d'una llei substantiva que Andorra, des de la Constitució sobretot, necessita fer perquè això abans de la Constitució i abans de la Llei de l'ordenament del territori -que no té res a veure amb el tema- sinó després de la Llei del Codi de l'Administració sí que requereix adaptar figures de dret romà que no estan d'acord amb la Constitució ni amb la idea de la contractació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions?

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, quant a la intervenció del Sr. Jordi Mas, no tinc res a dir. S'ha manifestat a favor i per tant, vol dir que compartim el contingut de la Proposició de llei.

Quant a la intervenció del cap de Govern tampoc tinc res a dir perquè ja havíem entès de què aquesta era la filosofia al no presentar l'opinió del Govern de què, com ens havia dit altres vegades -em sembla que ho hem interpretat bé aquesta vegada- hi havia una altra proposició de llei que tractava sobre el mateix tema, del Grup Parlamentari Lliberal, i suposo que, en tot cas, si l'hagués presentat el que hauria dit l'informe és que ells donaven suport a la manera de tractar-ho proposada pel Grup Lliberal.

Quant a la intervenció del Sr. Rossell... vostè vol fer política i si vol en farem... vull dir, que no pateixi, és el lloc de fer-ne, a més. Vostè ha dit coses que no són certes i, per tant, els hi he de rebatre.

Si això s'ha fet, o es volia fer per regularitzar censos que s'havien fet des del 1989, li diré que sí, però no només per a això com vostè deixa entendre. Això d'una banda.

Per què no s'ha fet abans?... Jo no ho sé. Jo només l'únic que demano és per què no es vol fer ara? Això és el que demano jo, i no se'm contesta.

Nosaltres no volem atemptar contra els interessos de ningú. Nosaltres no hem desvirtuat res. S'ha presentat el Projecte de llei literalment tal com va sortir de les mans del Sr. cònsol quan ens el va donar un dia del mes de juny, per tant, no hem desvirtuat res. I li vull dir que pels censos existents hi ha dues disposicions transitòries, -primera i segona a la Proposició de llei-, que queden coberts tots els censos existents fins a l'actualitat.

Per tant, vostè està dient coses, aquí, que no són veritat.

Jo, torno a dir que no entenc per què no es vol fer. Dir que abans, en una reunió que es va fer amb el Sr. Naudi i vostè mateix, vaig entendre -i així ho he dit en la meua intervenció- que més endavant podrien reconsiderar el tema, i que potser es podria presentar aquesta Proposició de llei, que era el seu punt de vista... -el del grup parlamentari, perdó! que ara, potser, m'expresso malament-, però no ens va dir tot el que m'està dient ara; si m'ho hagués dit ja li hagués rebut en aquell moment, així que li he de rebatre ara aquí.

Per tant, són arguments que no em serveixen. Que vostès no ho vulguin aprovar per altres motius, d'acord, però no pels que m'ha explicat.

De moment és tot el que tinc a dir.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt cap intervenció?

Pel Grup Lliberal, Sr. Roc Rossell teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Sí.

Miri, totes les apreciacions, Sr. Rodríguez, però el que no em farà dir a mi és que jo no he dit el que volia dir, i el que a vostè jo li he dit una altra vegada.

Jo li he dit que la finalitat primordial que es va tenir a la reunió que vostè va participar -igual que jo i altres consellers que estan en aquesta Cambra- va ser de regularitzar una situació determinada.

De les converses que es van tenir, es va parlar, i jo vaig participar modestament a la confecció d'aquest Projecte que avui s'ha presentat o que vostès han projectat.

El que sí que li dic és que la figura jurídica del dret de superfície, introduir-la per cobrir una necessitat peremptòria que és la regularització d'aquests censos, a mi em sembla que no és... no és que no sigui el moment sinó que s'ha d'investir amb la regularització o amb l'actualització del dret privat al Principat o del dret civil a través del temps.

Llavors, és clar, no solament s'ha de regular el dret de superfície sinó que han de regular el dret del cens, Sr. Rodríguez, perquè el dret del cens no està legislat, i és una pràctica jurídica que té la seva importància dintre del Principat tant pública com privada, i en això estarà d'acord amb mi.

Per tant, nosaltres l'únic que hem fet en la presentació de la Proposició de llei és regularitzar una situació anòmala, que és anòmala des de què es va publicar al Codi de l'Administració, i una vegada fet això, si es vol investir l'actualització del dret civil al Principat en el cas dels censos del dret de superfície i altres figures que delimiten el dret de propietat trobaran un interlocutor dintre del grup parlamentari, o el Grup Parlamentari Lliberal trobarà un interlocutor per parlar-ne.

Però, com ha dit vostè això no és una figura o no és un projecte de llei que hagi tingut prioritat legislativa en cap dels grups que formen part d'aquesta Cambra -això m'ho haurà de coincidir almenys, no?-, llavors, és en funció d'això que la reflexió ha de ser molt més àmplia i molt més aprofundida, i a partir d'aquest moment podem debatre totes les figures jurídiques que limitin el dret de propietat.

He dit.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Govern? No?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure! Que em digui el Sr. Rossell de què no vol... -bé, el seu grup, no ell personalment... això no ho diré-, regular en aquest moment això, torno a dir-ho per tercera vegada, hi estic

d'acord. No estic d'acord amb tota la seva argumentació i vull, a més, que quedi molt clar que aquesta Proposició de llei a més de regularitzar, les transitòries... perdó! la final primera i la final segona, pel cas dels censos existents fins a l'actualitat, a la transitòria primera i a la transitòria segona, torno a dir, preserva tots aquests censos.

Per tant, dels censos actuals no n'hi ha ni un que es vegi afectat si no és per la regularització del termini que també quedarà arreglat, -ho reconec-, amb la seva proposició de llei, però, no afecta en res, la nostra proposició de llei, els drets adquirits per totes aquestes persones que tenen censos al Pas de la Casa. Que quedi clar!

I això m'ho ha de concedir.

Doncs, a partir d'aquí no tinc res més a dir.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Lliberal? Sí, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Rodríguez, com que m'ha mencionat tinc que... estic obligat a intervenir.

A veure, la primera cosa que li diré és que la Llei de l'ordenament del territori -i ja ho ha mencionat el cap de Govern- no té res a veure amb aquesta problemàtica... absolutament res a veure!

La Llei d'ordenament del territori és una llei que es va aprovar en el seu dia, i l'única cosa que va fer aquesta Llei és, entre altres coses, preservar el territori de Sant Pere del Pas de la Casa com a territori públic que es pogués continuar urbanitzant.

Però, que res té a veure amb la problemàtica de la qual estem parlant.

Vostè sap, Sr. Rodríguez, que el Grup Parlamentari Lliberal en el seu dia va estar molt predisposat a escoltar-lo i a parlar de la problemàtica que hi havia en el Comú d'Encamp, -que tots coneixem-, que era el fet d'haver fet uns censos emfitèutics a partir del 1989 amb una durada superior a la que preveu el Codi de l'Administració.

En aquell moment les preguntes que ens van arribar a posar -i vostè n'és conscient-: és necessari fer en aquest moment la Llei del dret

de superfície? Per què, en aquest moment, no es fa en comptes de la Llei del dret de superfície la Llei del cens emfitèutic?... Però, quina era la finalitat de tot això? Finalitat era una: arreglar la problemàtica que hi havia en aquell moment amb la qual tots vam ser molt conscients de què s'havia de fer.

Quina va ser la diferència, entre altres? Vostè m'ho va dir i també tots els informes de què disposem ens ho diuen: la diferència entre un dret emfitèutic i un dret de superfície segurament és la durada.

Però, no ens estendrem més d'això. El que sí que és veritat és el que li diu el Sr. Roc Rossell, i és que el grup parlamentari no és contrari a aquesta Proposta de llei, però sí que és contrari, en aquest moment, perquè aquesta Proposta de llei no resol una problemàtica que és el Comú d'Encamp que la va plantejar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Aquesta Proposició de llei sí resol una problemàtica que el Comú d'Encamp en el seu moment va plantejar, perquè el que vostès proposen en la seva proposició de llei també hi és inclòs en aquesta. Per tant, sí que ho resol.

Un cop això dit, li vull dir que... no sé si m'ha escoltat o potser no ho he dit bé, però, jo m'he referit d'una banda a la Llei d'ordenació del territori i em volia referir al que vostè ha dit pel fet de què delimita un terreny que és comunal i que, per tant, d'alguna manera es veu afectat. Jo no he dit que faci res més, ni que parli de censos emfitèutics, ni de dret de superfície... res més, però, sí que està afectat perquè delimita uns terrenys que són comunals i que diu que es poden urbanitzar, que és la urbanització de Sant Pere del Pas de la Casa.

Per tant, d'una altra banda, jo he citat la nostra Constitució. A veure, és veritat que és una cosa molt genèrica i el que vostè vulgui però, vostè no hi era, el Sr. Roc Rossell sí que hi era, el Sr. Mas també hi era en la reunió que vam fer amb el Sr. Mirambell al Comú d'Encamp, i ell s'hi va referir, no va dir que era el tema essencial, però s'hi va referir també. Va dir: "Reguleu perquè si no més endavant podeu tenir problemes".

El fet de què es reguli el dret de superfície no vol dir que no es pugui continuar fent censos emfitèutics... enlloc està dit això!... A veure! És que aquí sembla que estem parlant de moltes coses i estem confonent moltes coses.

Que quedi clar, jo, el que hauria volgut és que... jo me l'he llegit moltes vegades perquè és un tema força tècnic també i, per tant, per estar assabentat del fons, m'ha calgut llegir. Potser no ens l'hem llegit prou, tots, bé. Jo els hi asseguro que és una llei que en absolut limita la possibilitat de censos emfitèutics, que sí que regula una altra figura jurídica que actualment no està en vigor a Andorra malgrat -com es diu en l'exposició de motius- hi ha alguna llei que la cita -una. Surt citada la figura del dret de superfície-, i el que hauríem de fer sabent tot això, penso jo, és tirar endavant ara aquesta regulació. Si vostès no hi estan d'acord, i em diuen que més endavant, en podrem parlar... bé, estic totalment disposat a parlar-ne més endavant i sàpiguen ja, des d'ara, que tindran el nostre suport per tirar-la endavant en el moment que decideixin.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap més intervenció, doncs, procedirem a la votació.

Us recordo que sí és sí a la Proposició de llei i, en aquest cas, s'obriria un període de quinze dies per poder presentar esmenes que no podrien ser a la totalitat, i no és no a la Proposició i es declararia closa la seva tramitació.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si vol procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

8 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei i, per tant, es declara closa la seva tramitació.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual del Codi de l'Administració.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació té la paraula, pel Grup Lliberal, el Sr. Roc Rossell.

Sí, Sr. Roc Rossell teniu la paraula per la justificació de la Proposició de llei.

El Sr. Roc Rossell:

La Proposició de justificació de la Proposta de llei que s'ha fet fa una mica, d'alguna manera l'hem acabada d'analitzar en la proposta anterior.

Malgrat que la Proposició és una proposició imitada, però, que creiem que té una transcendència pels interessos dels ciutadans

que de bona fe han tingut contractes de cens emfitèutic o actes jurídics amb el Comú d'Encamp amb aquest cens.

Per tant, malgrat que sigui un acte limitat i que sigui una modificació parcial, nosaltres donarem per bo i aprovarem perquè passi a tràmit aquesta Proposició de llei.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre grup donarà suport a aquesta Proposició de modificació puntual del Codi de l'Administració perquè tal com ja s'ha dit abans i dintre d'aquest debat s'ha comentat que hi havia dos elements importants en la proposició anterior i, aquest és un que recollia les addicionals de l'antiga proposició, de la proposició presentada pel Grup Socialdemòcrata i, per tant, com que es dóna solució a un dels problemes plantejats des de fa temps, des del nostre grup li donarem suport.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Doncs, nosaltres també hi donarem suport.

És un pedaç... però, bé... no regula tant bé com nosaltres voldríem, el tema, però li donarem suport perquè la base del mateix que és augmentar el nombre d'anys de la durada dels censos emfitèutics és un dels temes que nosaltres plantejàvem en la nostra proposició de llei, per tant, només podem donar-hi suport encara que és possible que hi presentem alguna esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir? No?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, proposo prendre en consideració aquesta Proposició de llei per assentiment?

Doncs, s'admet per assentiment aquesta Proposició de llei i s'obrirà, doncs, un termini d'esmenes de quinze dies que no podran ser -com he dit abans- a la totalitat.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la preparació esportiva per a la participació en els Jocs dels Petits Estats d'Europa Andorra 2005.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt següent.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la utilització de mitjans aeris per la col·laboració del Govern en l'extinció d'incendis a Catalunya.

Aquest Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

(Són les 19.42h)

Sí, gràcies.

És una intervenció que val per aquest punt i per l'anterior.

Nosaltres li donem suport i, per tant, és per manifestar això, però ja que avui hem fet un intent de debat sobre el pressupost i la funció reguladora de l'activitat financera pública del pressupost, -punt número 5 i punt número 6 de l'ordre del dia-, dos exemples claríssims de la mala manera de preparar un pressupost, perquè admetent que aquest últim punt és una situació d'emergència, el punt anterior -els Jocs dels Petits Estats- ja fa anys que Andorra ja estava compromesa, i podien estar en un pressupost aquestes despeses.

És l'únic comentari que fem, tot i dient que li donem suport.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Cap intervenció?

Alguna altra intervenció?

Doncs, bé, si no hi ha cap objecció entenc també que aquest Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt últim de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap objecció, proposo també l'aprovació per assentiment d'aquesta Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Moltes gràcies. S'aixeca la sessió.

Diari de Sessions del Consell General